Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 844
Marți 29 mai 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

In acest număr:

Incheierea lucrărilor plenarei C.C.S. din R.P. Romînă

Sîmbătă au luat sfîrșit lucrările plenarei Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Romînă.

În ședința de sîmbătă, tovarășii Ludovic Csupor și Aurel Ardeleanu, secretari ai C.C.S., au prezentat la cel de-al patrulea punct al ordinei de zi rapoarte privind execuția bugetului asigurărilor sociale și bugetului sindicatelor pe anul 1961 și prevederile pe 1962. Plenara a aprobat ambele rapoarte.

La cel de-al cincilea punct al ordinei de zi plenara a adoptat unele măsuri organizatorice. Plenara a ales pe tov. Larisa Munteanu, președintele C.C. al Uniunii sindicatelor din întreprinderile industriei bunurilor de consum, ca membru al Prezidiului C.C.S., iar pe tov. Decebal Coliță, președintele C.C. al Uniunii sindicatelor din unitățile sanitare ca membru supleant.

În ședințele plenarei C.C.S. care a întrunit peste 2.300 de participanți, au luat cuvîntul 46 de persoane, iar în plenarele comitetelor centrale ale uniunilor pe ramuri de producție 230 persoane: membri ai C.C.S., ai comitetelor centrale ale uniunilor pe ramuri ale sindicatelor, ai consiliilor regionale și locale ale sindicatelor, ai comitetelor sindicatelor din uzine, fabrici și unități agricole de stat, precum și invitați — miniștri și alți membri ai conducerii ministerelor, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, cadre de conducere din economie, oameni de cultură.

Plenara a adoptat planul de măsuri pentru îmbunătățirea activității sindicatelor în mobilizarea mai largă a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor la îndeplinirea planului de stat pe anul 1962 și la înfăptuirea sarcinilor izvorîte din hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 23—25 aprilie și a sesiunii extraordinare a Marii Adunări Naționale.

De asemenea, plenara a aprobat propunerile Consiliului General A.S.I.T. și ale Prezidiului C.C.S. cu privire la măsurile în vederea îmbunătățirii activității în rîndurile inginerilor și tehnicienilor.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tov. Martin Isac, președintele Consiliului Central al Sindicatelor.

Într-o atmosferă de entuziasm plenara Consiliului Central al Sindicatelor a adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

(Agerpres)

Folosirea rațională a pămîntului — o preocupare de seamă a colectiviștilor din Smulți

Începuturile s-au făcut în primăvara anului 1958. E greu să se mai poată preciza de la care dintre colectiviști a venit propunerea. Unii s-au arătat de-a dreptul neîncrezători în reușita acțiunii. „O să ne rupem oasele de pomană — spuneau ei. N-o să mîncăm noi struguri și fructe de pe dealurile astea brăzdate de ogașe și ravene. Să lăsăm mai bine să le pască în continuare vitele". Păscut, vorba vine, căci suprafețele despre care se purtau discuții erau mai degrabă niște locuri de plimbare pentru animale. Dacă produceau 300—400 kg de iarbă la ha pe an. În vreme de vară, mai cu seamă, arșița pîrjolea totul de parcă ai fi zis că însuși Prometeu și-a purtat pe acolo vîlvătăile de foc.

Mulți dintre colectiviști și-au dat însă seama că transformarea dealurilor sterpe în grădini înfloritoare este o treabă pe deplin realizabilă. Realizabilă, și mult avantajoasă pentru gospodărie. Organizația de bază, comuniștii, au fost primii care au înțeles lucrul acesta și au dat semnalul desfășurării bătăliei pentru punerea în valoare a terenurilor neproductive și slab productive.

Pentru început, în primul an, s-a amenajat în terase și s-a plantat cu viță de vie și pomi fructiferi o suprafață nu prea mare de teren. Vreo 20 de hectare. Colectiviștii erau curioși să vadă dacă munca lor va da roadele scontate. Confirmarea n-a întîrziat să se arate.

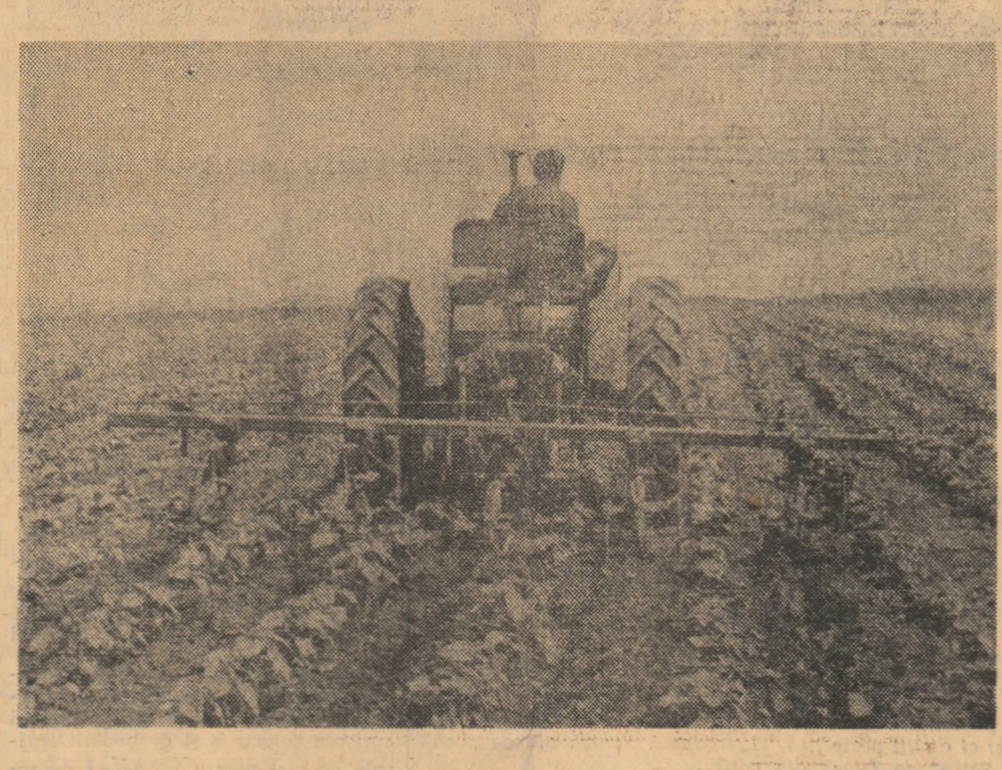
— Să fi văzut ce bucurie era pe colectiviștii noștri — își amintește tovarășul Vasile Țofan, președintele gospodăriei — cînd au văzut că pomii și vița de vie plantate cresteau de mai mare dragul. Bucuria ne este însă mai mare acum, cînd sectorul viti-pomicol a început să devină una din principalele surse de venituri bănești. Anul trecut, bunăoară, acest sector ne-a adus peste 500.000 de lei. Anul acesta veniturile vor fi cu mult mai mari. Acum nu trebuie să ne mai îndemne nimeni să extindem plantațiile de vii și pomi. De atunci, din 1958, în fiecare an am mărit via și livada cu zeci de hectare. De altfel, continuă el nu fără mîndrie, priviți cît de frumos împodobite sînt coastele din jurul satului.

Într-adevăr, e o mare plăcere să privești și să admiri acum, în plină primăvară, colinele din preajma Smulților. Pe terase, ca în niște uriașe amfiteatre, pomii și vița de vie își unduiesc ușor frunzele în bătaia vîntului. Plantațiile se întind pe mari suprafețe. Din 1958 și pînă în prezent, gospodăria a plantat cu vie și pomi peste 200 de hectare, majoritatea amenajate în terase, pentru a se stăvili și combate eroziunea. Acolo unde terenul nu a fost terasat, s-a folosit sistemul benzilor înierbate. Numai în această primăvară, colectiviștii din Smulți, raionul Bujoru, au înființat plantații viti-pomicole, în terenuri de pantă, pe mai bine de 40 de hectare. Adică, atît cît prevedea planul pentru întregul an. Prevederile de plan vor fi însă depășite. O suprafață de 13 hectare este deja amenajată în terase, iar alte 8 ha, unde pichetajul a fost făcut, se vor amenaja în vara aceasta. În toamnă, colectiviștii vor planta și pe aceste terenuri viță de vie. Demn de remarcat este faptul că pentru suprafețele care au fost plantate în ultimii 3 ani și pentru cele ce urmează a se planta, gospodăria își asigură singură materialul săditor. Ea dispune de 5,25 ha de port-altoi și 3 ha de școală de vițe.

Așa, după cum prevede planul de perspectivă al gospodăriei, pînă în 1965 colectiva din Smulți va ajunge să aibă 300 de hectare de vie altoită, din care circa 50 la sută cu struguri de masă, și peste 60 de ha cu pomi fructiferi din cele mai valoroase specii. Pe măsură ce viile plantate au intrat pe rod, colectiviștii au defrișat cea mai mare parte a viilor hibride, care ocupau terenuri pretabile culturilor cerealiere și tehnice. Pînă în prezent au fost defrișate peste 120 de hectare pe care anul acesta se cultivă grîu și porumb.

Am relatat cîteva fapte. Ele dovedesc cu prisosință grija colectiviștilor din Smulți pentru a întrebuința cît mai rațional pămîntul. Valorificarea terenurilor neproductive și slab productive, de pantă, nu constituie însă singurul aspect care ilustrează această grijă. Colectiviștii se străduiesc să dea o folosire cît mai bună, mai complexă, și celorlalte suprafețe de teren, pentru a smulge de la țărînă roade cît mai bogate. Culturile duble și intercalate sînt două dintre metodele care dau bune rezultate. Pe 200 de hectare care au fost cultivate cu secară pentru masă verde, de pildă, gospodăria cultivă anul acesta porumb furajer. Alte suprafețe vor fi însămînțate cu plante furajere, în cultură dublă, după recoltarea păioaselor și leguminoaselor. De asemenea, în primăvara aceasta, pe 1.044 de hectare din cele 1.150 cultivate cu porumb, s-a semănat, intercalat, fasole, iar pe mai bine de 60 de ha cu dovleci. Tot astfel, în livadă, pe 40 de hectare, se cultivă anul acesta, printre pomi, fasole. În felul acesta, gospodăria va obține de pe aceleași suprafețe produse mai multe și, ca urmare, venituri bănești sporite.

V. POMPILIU

Pe cele 305 hectare cultivate cu floarea-soarelui, la gospodăria colectivă din comuna Gheorghe Lazăr, regiunea București, mecanizatorii de la S. M. T. Slobozia au început prașila a II-a mecanică. Iată în fotografia noastră pe tractoristul Vasile Minoiu la executarea acestei lucrări

Calitatea lucrărilor — preocupare principală

Pe ogoarele regiunii Dobrogea, colectiviștii, mecanizatorii și lucrătorii gospodăriilor agricole de stat acordă o atenție deosebită întreținerii culturilor. În unitățile gostat s-a terminat prima prașilă mecanică și manuală pe cele 37.000 de ha semănate cu porumb și a început a doua prașilă pe cele 6.000 de ha destinate producției de 5.000 de kg porumb boabe la ha. De asemenea, a fost încheiată prima prașilă mecanică și manuală și pe cele 8.000 de ha cu floarea-soarelui. Printre unitățile fruntașe care au terminat prima prașilă și au trecut la cea de-a doua, se află G.A.S. Cochirleni, Cuza Vodă, Dorobanțu, N. Bălcescu, Donca Simo și Agigea. În toate gospodăriile agricole de stat din Dobrogea, o dată cu prima prașilă manuală s-a efectuat și răritul porumbului, lăsîndu-se 25.000-28.000 de plante la ha.

O atenție deosebită se acordă calității lucrărilor. Ne-am convins de aceasta vizitînd cîteva gospodării agricole colective din raionul Negru Vodă. Bunăoară, la G.A.C. din comuna Negru Vodă, brigada nr. 11 de tractoare, condusă de mecanizatorul Precupenco Pintilie, de la S.M.T. Chirnogeni, manifestă multă grijă față de efectuarea prașilei mecanice. Brigadierii de cîmp Mărculescu C-tin, Secu Ilie și Florea Barbu lucrau în urma tractorului alături de colectiviști la prășitul manual al porumbului și floriisoarelui.

Tot atît de bine erau executate lucrările și de către brigada a doua de mecanizatori care lucra pe ogoarele gospodăriei colective din Comana. Mecanizatorii Borcan Dumitru și Pîrlea Ion s-au angajat față de conducerea gospodăriei să efectueze numai lucrări de calitate pentru obținerea de producții mari la ha. Ei începuseră a doua prașilă, avînd executate 78 de ha din cele 333 de ha care sînt în sarcina brigăzii.

Cu mare grijă pentru calitate se lucrează și la G.A.C. Chirnogeni. De exemplu, pe tarlaua unde lucrau cei 23 de colectiviști din echipa condusă de Turtucăianu Marin din brigada lui Cotoban Ion, ți-era mai mare dragul să privești. Solul bine lucrat, buruienile distruse din rădăcini. Pe tarlaua destinată porumbului de 5.000 de kg la ha plantele erau viguroase, mai înalte de o palmă. În unele locuri, floarea-soarelui era aproape de genunchi.

Dar lucrurile nu stăteau la fel de bine la brigada condusă de tov. Mizea Dumitru. Pe tarlaua unde a lucrat echipa condusă de Chivu Marin, de pildă, prașila a fost prost executată. Pe rîndurile de porumb erau buruieni îngropate sub brazdă, costrei, pirul și loboda rămăseseră în unele locuri neatinse. Echipa plecase să execute a doua prașilă la floarea-soarelui, fără să aștepte să i se facă recepția lucrării.

— Au dat zor să fie primii — spunea colectivistul Lascu Dumitru din echipa lui Zamfir Marin. Aleargă după zile-muncă dar își fură singuri căciula, producția brigăzii o să fie mai mică dacă lucrează la voia întîmplării.

Colectivistul respectiv avea dreptate. Chiar în aceeași zi, tov. Filișeanu Gheorghe, vicepreședintele gospodăriei din Chirnogeni, a obligat echipa respectivă să refacă prașila. A fost o învățătură bună pentru toate echipele care erau tentate să facă lucrări de mîntuială.

P. ZBÎRLEA

Colectiviști harnici

De îndată ce porumbul a răsărit membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Bogdănița, regiunea Iași, au trecut la semănatul fasolei pe rîndurile de porumb pe o suprafață de 260 de hectare. De curînd colectiviștii de aici au început prima prașilă la porumb.

În fruntea acestor munci s-au situat colectiviștii din brigăzile 1 și a II-a.

I. BOLEA
corespondent

500 ha de porumb și 250 ha floarea-soarelui prășite

Mobilizați de organizația de partid și îndrumați de inginerul agronom Ion Teșu, colectiviștii din Smeeni, raionul Buzău, au ieșit la timpul potrivit la întreținerea culturilor prășitoare. Muncind cu avînt ei au reușit, ca numai în cîteva zile, să prășească, pentru prima oară, o suprafață de 250 de ha cultivate cu floarea-soarelui și 500 de ha cu porumb.

În fruntea întrecerii dintre brigăzi, la aceste munci, s-au situat colectiviștii din brigăzile a 4-a condusă de Costică Popa și a 3-a condusă de Ștefan Nedelcu.

C. BERESCU
corespondent

Lucrări în vii și livezi

Paralel cu celelalte munci de primăvară colectiviștii din Dăeni, raionul Hîrșova, au executat lucrări și pe cele 150 de ha plantate cu vii și 22 de ha cu caiși. Astfel, ei au efectuat tăiatul, cercuitul și arăcitul la timp și de bună calitate, iar zilele trecute terminaseră și sapa mare la vie. De asemenea, în livada de caiși colectiviștii au făcut curățitul de uscături al pomilor, au executat tăierile de rodire și au arat printre rînduri.

La aceste munci, în mod deosebit, s-au evidențiat tov. Marin Bucur, Șerban Sîrbu, Anica Pascu și alții.

TIBERIU MARINESCU
corespondent

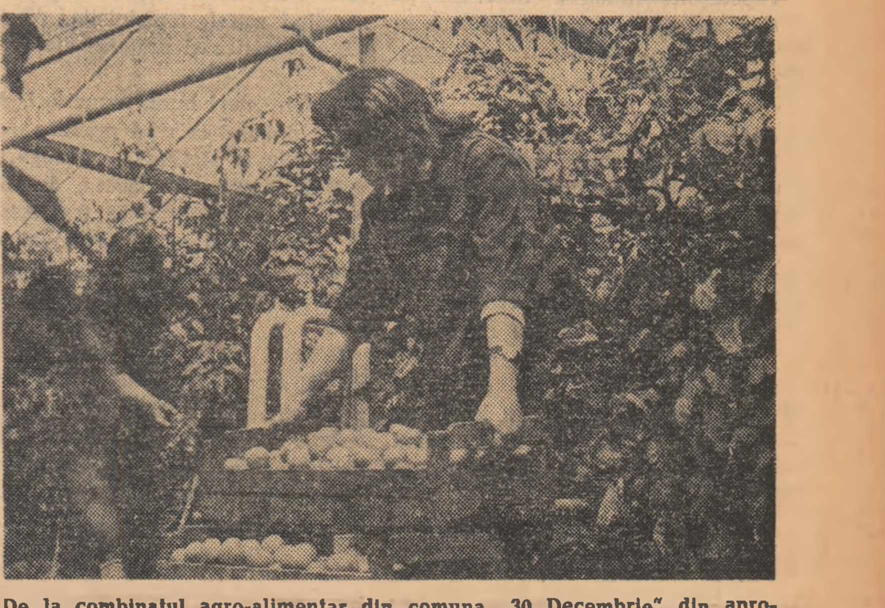
Consiliile agricole regionale și-au început activitatea

În cursul săptămînii care s-a încheiat, în toate regiunile țării au avut loc sesiuni ale sfaturilor populare regionale. Participanții la sesiuni au dezbătut principalele sarcini ale agriculturii. Deputații au aprobat planuri de măsuri pentru sporirea producției agricole și consolidare economico-organizatorică a unităților agricole socialiste.

În cadrul sesiunilor au fost aduse la cunoștința participanților deciziile comitetelor executive ale sfaturilor populare cu privire la constituirea consiliilor agricole regionale.

În întreaga țară consiliile agricole regionale și-au început activitatea.

În săptămîna următoare se vor desfășura sesiunile sfaturilor populare raionale.

De la combinatul agro-alimentar din comuna „30 Decembrie" din apropierea Capitalei pleacă zilnic spre piețele orașului mii de kilograme de legume produse în sere. În fotografie: muncitoarele Rada Roșu și Angela Mocanu recoltînd roșii

Foto: AGERPRES

Peste 9.000 de ha însămînțate intercalat

Mecanizatorii din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, precum și membrii gospodăriilor colective din raionul Sînnicolaul Mare, au acordat în această primăvară o mare atenție cultivării de fasole și dovleci intercalat prin porumb. Astfel, în gospodăriile colective din raion, pe 6.640 de ha semănate cu porumb s-au pus la cuib dovleci, iar pe 2.305 ha fasole. În gospodăriile de stat cu culturi intercalate sînt cultivate 333 de hectare.

I. SBÎRCIOG
corespondent

Recolte bogate se obțin prin muncă și învățătură

Hotărîrea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind dezvoltarea și îmbunătățirea învățămîntului agricol a fost citită și îndelung discutată în gospodăria noastră. Experiența anilor trecuți le-a arătat multor colectiviști din comună că învățămîntul agrozootehnic de masă este o activitate folositoare, care își spune cuvîntul în ridicarea producțiilor agricole, în obținerea unei puternice bunăstări. De aceea, în serile cînd funcționau cercurile agrozootehnice, la cursanții înscriși veneau adesea și alți colectiviști dornici să asculte o lecție nouă, o problemă necunoscută de agrotehnică sau zootehnie.

În acest an, o dată cu unificarea celor două gospodării colective din comună, trebuie să ne preocupăm pentru a crea posibilitate unui număr și mai mare de colectiviști să urmeze cercurile agrozootehnice, căci ei sînt dornici să-și însușească cît mai multe cunoștințe agricole. De asemenea, este și în interesul gospodăriei colective ca oamenii care au în mînă răspunderea pentru producția vegetală și animală să fie cît mai bine pregătiți, să cunoască cele mai avansate metode de muncă, să se poată orienta în orice situații. De aceea, noi apreciem că prin organizarea unor cursuri agrozootehnice în perioada de iarnă, cu o durată de 3 ani, la care lecțiile să fie urmate de discuții și demonstrații practice, cu seminarii recapitulative la încheierea anului III se va da posibilitatea unui număr important de membri colectiviști să dobîndească un sistem închegat de cunoștințe necesare activității de producție.

Prezența în mijlocul nostru a inginerului agronom, este o garanție a desfășurării unei activități bogate de învățămînt. Cu sprijinul lui vom ridica la un nivel corespunzător cunoștințele colectiviștilor noștri, vom putea dobîndi an de an recolte și producții tot mai bogate.

MIHĂILĂ DUMITRU
președintele gospodăriei colective „Flamura Roșie", comuna Șoldanu, regiunea București

Pregătesc utilajul necesar muncilor de recoltare

Paralel cu executarea lucrărilor în cîmp, mecanizatorii de la S.M.T. Făurei, regiunea Galați, pregătesc utilajul necesar muncilor de vară. De altfel, așa cum se prezintă, păioasele promit rod bogat în acest an, iar combinele și secerătorile-legători vor fi mult solicitate. De aceea, în această unitate se acordă o mare atenție pregătirii în cele mai bune condiții a acestor mașini cît și a altora care vor lucra în campania de recoltare.

Buni gospodari, mecanizatorii de la S.M.T. Făurei au început lucrările de reparație a secerătorilor-legători, combinelor și batozelor, încă din timpul iernii, aprovizionîndu-se din vreme cu piesele de schimb și materialele necesare.

De îndată ce au terminat de executat prașila I la porumb, tractoriștii au venit din cîmp să ajute pe mecanicii agricoli la reparații. După ce mașinile au fost rodate și recepționate, în prezența șefului de brigadă și a tractoristului respectiv, combinele și secerătorile-legători au fost transportate în gospodăriile colective și stocate la taberele brigăzilor permanente.

Calitatea lucrărilor se bucură aici de toată atenția din partea mecanicilor și tractoriștilor. Ei știu că recoltatul trebuie făcut într-un timp scurt, iar mașinile să lucreze fără nici o întrerupere. În acest scop se acordă o deosebită atenție îndeosebi rodajului, atît a combinelor cît și a secerătorilor-legători și batozelor. La combine și secerători-legători rodajul se efectuează cu ajutorul unui dispozitiv electric cu schimbător de viteze. Batozele sînt rodate, atît în gol cît și în sarcină, cu o curea de transmisie acționată de un motor stabil.

Muncind cu vrednicie, mecanizatorii de la S.M.T. Făurei au izbutit să termine reparația celor 52 combine C-1, a celor 11 secerători-legători, precum și a 8 din cele 12 batoze, a 3 combine S-4 din cele 5 existente, a celor 11 tocători de nutreț, a combinei de siloz. În cîteva zile, ei vor raporta terminarea reparațiilor și la restul mașinilor la care lucrările sînt mult avansate. Printre cei mai buni mecanici la reparația acestui utilaj s-au situat tovarășii Petre Mihai, Cherciu Mihai, Gatea Marcel și Buescu Dumitru.

ION LEȘEANU

Soții Veronica și Gh. Turcanu sînt ingineri agronomi. Și unul și altul au cerut nu de mult să fie repartizați să lucreze în gospodării colective. Dorința lor a fost satisfăcută. Veronica Turcanu lucrează la gospodăria colectivă din Ivrinezu Mic, iar soțul său la cea din Ivrinezu Mare, regiunea Dobrogea. În fotografie: soții Turcanu împreună cu Ion Sufană, președintele gospodăriei colective din Ivrinezu Mare, controlînd stadiul de vegetație a griului.

Să prevenim din timp apariția manei la ceapă

În anii cu multe precipitații și cu o temperatură relativ mai scăzută, mana poate produce pierderi ce depășesc 60—70 la sută din recolta de ceapă. Astfel, în cazul unui atac puternic favorizat de umezeală și de o temperatură de 10°—18°, frunzele putrezesc în întregime și cad. În alte cazuri, cînd umiditatea se reduce, iar temperatura crește, boala stagnează în dezvoltare.

Boala se transmite de la an la an, fie prin miceliu și organe de rezistență care se formează pe frunzele bolnave căzute, fie prin miceliu de rezistență care se formează în bulbi. În special ceapa de arpagic este cea mai des atacată de mană, deoarece primăverile umede și răcoroase oferă cele mai bune condiții de dezvoltare a bolii, condiții care nu sînt îndeplinite și în lunile de vară, cînd se cultivă ceapa de apă. Miceliul de rezistență aflat în bulbi se dezvoltă o dată cu aceștia, pătrunde în frunze pe care formează petele de decolorare, iar cînd condițiile de umezeală și temperatură sînt favorabile, dă naștere la puful violaceu (conidioforii) pe care se formează organele de propagare (conidiile). Acestea duse de vînt la mari distanțe produc, pe frunzele de ceapă, infecții noi.

Aplicarea la timp a tratamentelor, a permis stațiunii experimentale legumicole Buzău, ca în ultimii ani, cînd mana cepei a produs atacuri puternice în toată țara, să poată salva culturile de ceapă și să îndeplinească și depășească planul în fiecare an.

Aplicarea măsurilor de combatere trebuie urmărită de la producerea arpagicului. Este bine ca sămînța de ceapă, arpagicul și ceapa seminceri, înainte de semănat sau de plantare să fie introduse timp de 10—15 minute într-o zeamă bordeleză în concentrație de 1 la sută.

La plantare, trebuie să avem grijă a se evita terenurile în care băltește apa; în cazul cînd există astfel de terenuri se vor lua măsuri de drenare.

S-a observat că ceapa de seminceri plantată primăvara nu mai este atacată sau rar atacată de mană. Acest lucru se datorește faptului că în depozit miceliul de rezistență al ciupercii nu se dezvoltă, în timp ce în bulbii plantați găsește condițiile de umezeală și temperatura prielnice dezvoltării.

Îndată după recoltarea cepei, în special acolo unde cultura a suferit de mană, se recomandă a se aplica o arătură adîncă pentru a se îngropa toate resturile de plante care în majoritate conțin germenii bolii; pe terenul respectiv ceapa va trebui să vină în cultură după 3 ani.

Dacă în prevenirea altor boli la plante, cum este mana la vița de vie, se cunoaște momentul cînd trebuie aplicat tratamentul, în combaterea manei la ceapă acest moment încă nu se cunoaște. Tratamentul chimic se aplică prin stropiri cu zeamă bordeleză. În cazul arpagicului, în primele stadii de creștere a frunzelor, concentrația este de 0,5 la sută după care urmează stropiri cu o concentrație de 0,75 la sută și 1 la sută.

Rezultate foarte bune în combaterea manei la ceapă dă aplicarea produsului romînesc Carbadin în doza de 0,45 la sută.

O problemă importantă ce trebuie rezolvată în aplicarea stropirilor la ceapă este acea a aderenței zemurilor de stropit. Mai mult ca la alte plante, la ceapă, zeama alunecă pe frunze, planta rămînînd neacoperită. Aplicarea amestecului cu alaun s-a arătat că nu are eficacitate, ci, dimpotrivă, ajută la dezvoltarea bolii; acest fapt a fost constatat și la adăugarea melasei și a zahărului ca adesiv. Pentru a se obține o aderență bună a zemii de stropit se recomandă adăugarea de 0,3 la sută a produsului Detersin pulbere sau Detersin pastă, fabricat în cantități suficiente de Industria chimică Timișoara. În cazul lipsei acestui adesiv, se adaugă 0,4 la sută sulf muiabil.

Stropitul trebuie făcut cît mai fin. În acest scop, de la capătul de pulverizat pînă la planta de tratat se recomandă a se menține distanță de 30—50 cm.

La un ha de ceapă pentru bulbi, pentru un singur tratament sînt suficienți 300—500 litri zeamă, iar pentru un ha de ceapă de seminceri 500—800 litri.

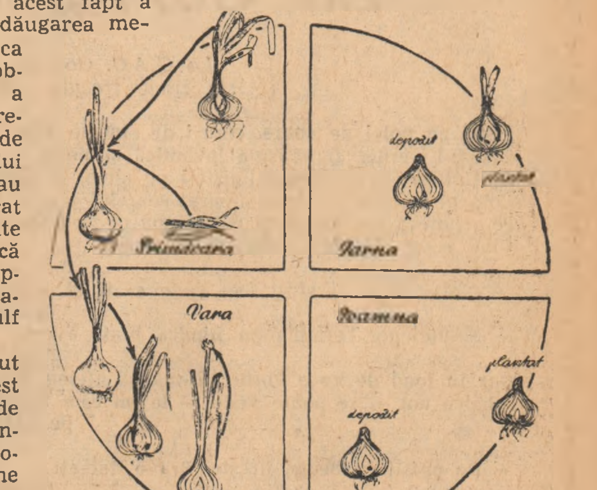
Este necesar, desigur, să știm cîte tratamente trebuie aplicate și cînd.

În condiții de umezeală și temperaturi scăzute — cum au fost cele din luna aprilie, anul acesta, condiții care creează posibilități de infecție și dezvoltare a ciupercii, **primele tratamente trebuie aplicate îndată ce ceapa a răsărit.** În cazul cînd condițiile climaterice se mențin, tratamentele se repetă din 6 în 6 zile, prevenindu-se astfel posibilitatea de infectare a culturilor. În cazul cînd nu sînt condiții de umezeală și de temperatură, tratamentele nu se aplică.

Indiferent de condițiile climaterice existente, primul tratament — cel după răsărirea cepei — este considerat de siguranță și trebuie aplicat. La ceapa de seminceri este obligatoriu un tratament la începutul formării capitolului florar și unul după formare, indiferent de condițiile climaterice.

Numărul tratamentelor aplicate anual în culturile de ceapă variază de la 2 la 8, după condițiile climaterice.

AL. V. ALEXANDRI
I.C.H.V. — București
MARCELA IOSIFESCU,
stațiunea legumicolă I.C.H.V. — Buzău

Cum se face infecția de mană la ceapă.

Cu dragoste şi încredere

CARNET DE REPORTER

O nouă promoţie de mecanici agricoli păşeşte în acest an pe ogoarele socialiste ale ţării, pe drumul pe care şi l-a ales cu dragoste şi pasiune.

Timp de trei ani statul nostru le-a pus la dispoziţie viitorilor mecanizatori tot ce era necesar pentru pregătirea lor, pentru a deveni cu adevărat muncitori cu o bună calificare profesională, educîndu-i în spiritul dragostei faţă de muncă. Aceste sute de noi meseriaşi nu au crescut în condiţii de... seră, rupţi de munca practică. Ei au lucrat luni de zile în ateliere, au făcut practică în S.M.T. şi G.A.S., au învăţat să conducă şi să repare tractoare şi maşini agricole moderne, şi-au însuşit noţiuni de agrotehnică fără de care munca lor e de neconceput. În soare, în tăişul vîntului, printre uleiuri şi piese, la bancul de contricuhat sau la montaj, ei au descifrat tainele meseriei şi au îndrăgit-o mai mult.

În aceste zile elevii anului III din şcolile de mecanici agricoli au încheiat ultima lor practică de producţie şi s-au prezentat în faţa comisiilor, în unităţile în care au lucrat, pentru a susţine examenul de muncitor calificat. A fost un moment cu o solemnitate deosebită, dar cu aceleaşi emoţii şi bucurii. Examenul s-a dat în ateliere, în faţa unui tractor demontat sau în remiza de maşini agricole, de către elevii care aveau încă în mîini ghemotocul de bumbac.

Am trecut prin cîteva S.M.T.-uri din regiunea Galaţi în zilele examenului. La S.M.T. Făurei, au făcut practică un grup de elevi de la Centrul şcolar agricol din Buzău. În cele patru luni de zile, munca în staţiune, în ateliere şi în cîmp i-a ajutat să cimenteze cunoştinţele, să capete îndeminarea necesară pe care mai tîrziu s-o transforme în virtuozitate. Muncitorii cu experienţă, comuniştii, l-au ajutat cu dragoste şi înţelegere, le-au creat condiţii să-şi însuşească cît mai bine meseria de mecanizator.

— Şefului de brigadă la care am lucrat, tovarăşul Popa R. Constantin, îi datorez multe din cunoştinţele folositoare căpătate în atelier şi în cîmp. Alături de el am învăţat cum să montez un motor de tractor, să-l întreţin exemplar, să reglez maşinile agricole şi multe alte lucruri. În cîmp am lucrat ca tractorist de schimb, ziua, făcînd lucrări de pregătire a terenului şi însămînţări.

În felul acesta am căpătat tot mai multă încredere în cunoştinţele şi puterile mele. Este mare lucru pentru noi, elevii, să învăţăm meseria în mijlocul unor tovarăşi cu experienţă, cu o atitudine nouă, comunistă faţă de tinerele cadre care păşesc în producţie.

Aceste cuvinte aparţin elevului Niţu Ioan, din anul III A. Şi este un merit al tuturor celor care s-au ocupat de practica de producţie a elevilor că ea şi-a atins scopul.

La examenul de muncitor calificat, pe care l-a dat în faţa unei comisii alcătuite din directorul şcolii, tov. Tudor Nicolae, ing. Turcin Mihai şi Dumitru Nicolaevici de la S.M.T. Făurei şi dirigintele clasei, elevii au obţinut note de 8 şi 9 îndreptăţind astfel încrederea staţiunii, care îi va angaja imediat ce aceştia vor trece examenul de diplomă.

Şi la S.M.T. Ruşeţu, elevii Centrului şcolar agricol din Buzău au trecut examenul de muncitor calificat cu succes. În perioada practicii ei au lucrat potrivit graficului de rotaţie la reparaţii, la rodajul motoarelor, rodajul şasiurilor, la reparaţii de maşini agricole etc. iar o dată cu începerea campaniei de primăvară la arături, pregătirea terenului şi însămînţări.

Disciplina, rîvna pentru meseria pe care au îndrăgit-o, l-a ridicat în stima tovarăşilor lor mai mari.

Pe elevul Ivănuş Nicolae, cu care am stat de vorbă despre examenul său, l-am întîlnit în atelier. Lucrînd alături de un alt mecanic la repararea unui motor. Lucra din plăcere din dorinţa de a mai învăţa ceva, pentru a fi de ajutor şi nu din obligaţie, căci perioada de practică se încheiase.

Comisia de examinare formată din directorul şcolii, profesorul diriginte, Nicolaescu Andrei, şef de atelier, şi Merodi Ion, mecanic controlor, le-a dat lui Ivănuş şi colegilor săi numai note de 8 şi 9, apreciind astfel temeinicile cunoştinţe teoretice şi practice ale acestora.

— Sînt elevi buni, muncitori. Au făcut doi ani la rînd practica de producţie în staţiune — adaugă şeful de atelier. De aceea, îi vom primi cu dragoste ca tractorişti. Şi fiindcă mai au un examen de dat — cel de diplomă — e astă dată la şcoală, le dorim mult succes.

O nouă promoţie de mecanici agricoli se pregăteşte să păşească în producţie, în rîndul făuritorilor recoltelor bogate. Să o primim cu dragoste, să-i acordăm încrederea şi experienţa bogată a noastră, celor mai vîrstnici.

LUCIAN CURSARU

Frumoasa clădire a căminului cultural din Lehliu-sat, regiunea Bucureşti

INSEMNĂRI

Pornind de la un articol al gazetei de perete

La gazeta de perete a gospodăriei agricole de stat Puchenii Mari, regiunea Ploieşti, am văzut zilele trecute, între altele, un interesant articol în care erau popularizaţi mecanizatorii care s-au evidenţiat atît la însămînţările din primăvara acestui an, cît şi ulterior, la primele lucrări de prăşit. Printre aceştia figurau comuniştii Dumitru Ilie şi Gh. Portoacă, Mihai Spiridon, Ion Luca şi alţii.

— Există o întrecere socialistă cu adevărat pasionantă între mecanizatorii noştri, mi-am spus tov. Gheorghe Costache, şeful atelierului mecanic şi vicepreşedinte al comitetului sindicatului. La sfîrşitul fiecărei decade de lucru, noi analizăm rezultatele obţinute în întrecere, ţinînd seama atît de volumul lucrărilor executate, cît şi de calitatea lor şi înmînăm steguleţul de fruntaş în producţie tractoristului care a obţinut cele mai valoroase rezultate. La sfîrşitul toamnei trecute, fanionul roşu de mecanizator fruntaş pe gospodărie rămăsese în posesia comunistului Gh. Portoacă. Dar la începutul acestei primăveri, fanionul a fost cucerit de tov. Dumitru Ilie. Acesta nu l-a putut „ţine" însă decît o singură decadă deoarece a fost întrecut de comunistul Marin Damian din brigada a 2-a, care lucrează la secţia Poenarii Burchi.

După ce au terminat lucrările de însămînţări, mecanizatorii au trecut la întreţinerea culturilor, cu acelaşi avînt neistovit şi cu aceeaşi preocupare pentru buna calitate a lucrărilor. În prealabil unii dintre ei ca, de pildă, Ion Luca, executaseră combaterea dăunătorilor la floarea-soarelui pe 100 ha şi la porumb pe 115 ha. Alţii ca Marin Mihai, — unul dintre cei mai vrednici comunişti din gospodărie — care a realizat cîte 2 norme zilnic, — au lucrat la combaterea „Zabrusului" la grîu.

De curînd, Marin Damian, Dumitru Ilie şi alţii au trecut la prăşitul florii-soarelui pe care l-au terminat în cîteva zile. În sfîrşit, alţi mecanizatori lucrează acum la strîngerea trifoiienelor cosite, folosind greble mecanice.

Vicepreşedintele comitetului sindicatului mă informează că dacă tractoriştii vrednici sînt evidenţiaţi atît prin foaia volantă care se scoate cu regularitate, cît şi la gazeta de perete, cei care dau dovadă de delăsare ori lipsă de disciplină sînt criticaţi cu severitate.

— Iată, de pildă, îmi arată tov. Costache, îndemnîndu-mă să spicuiesc colţul satiric al gazetei de perete...

Aici într-adevăr sînt mai multe caricaturi în care sînt subliniate cu destul umor lipsurile unor mecanizatori. Astfel, tractoristul Ion Dinu, necontrolînd dacă într-o maşină de semănat au mai rămas seminţe după terminarea semănatului, a plecat de la punctul Odăi, risipind pe drum peste 30 kg de mazăre. O vină o are şi maistrul de cultură I. Dragomir care n-a mai verificat semănătoarea după terminarea lucrului. Alt tractorist, Ştefan Ghinea, este satirizat pentru faptul că a fost găsit dormind la umbra unui pom, lîngă comuna Bărcăneşti, în loc să transporte sămînţa pe care muncitorii o aşteptau la o tarla...

Pilduitor e faptul că inginerii şi tehnicienii gospodăriei, răspunzînd chemării comitetului sindicatului, se preocupă îndeaproape de sprijinirea mecanizatorilor în vederea îmbunătăţirii calităţii muncii. În afară de gazeta de perete, de pildă, chiar în ziua cînd am poposit la gospodăria de stat Puchenii, a fost publicat un articol scris de tov. ing. Aurelia Gheorghe, în care se dau preţioase sfaturi tehnice cu privire la atenţia ce trebuie acordată de către mecanizatori reglării cultivatorului şi folosirii lui la prăşit.

De asemenea, merită a fi subliniat că în toate consfătuirile de producţie organizate în grupele sindicale participă şi cîte un membru al comitetului sindicatului — fapt care contribuie la buna desfăşurare a discuţiilor şi la elaborarea unor propuneri preţioase care duc la continua îmbunătăţire a muncii.

ION DRINCU

Colectiviştii şi cărţile

Biblioteca din Vărşand, regiunea Crişana, e nou înfiinţată. Colectiviştii însă s-au deprins repede cu cărţile, cu cititul. Zilnic zeci de colectivişti păşesc pragul bibliotecii ademeniţi de slova cărţilor, ispitiţi de titlurile lor.

Să luăm, de pildă, pe Ion Cărăsău. De la începutul anului el a citit peste 30 de cărţi. A citit „Setea" de Titus Popovici, simţindu-l pe Mitru Moţ alăturea, ca pe un frate. A citit de asemenea „Obsesia" de Ion Grigorescu, înduioşat pînă la lacrimi, cu o ură năprasnică împotriva celor ce au nimicit viaţa a milioane de oameni în lagărele morţii...

Pe lîngă cărţile beletristice, l-a prins bine şi broşura „Culturi irigate". Şi asta fiindcă el însuşi pune umărul în colectivă la extinderea culturilor irigate.

Ion Cărăsău, nu-i însă singurul colectivist care pe lîngă cărţile beletristice citeşte şi cărţi agrotehnice. Exemple ? Cu duiumul. Oameni care solicită asemenea cărţi răsar la tot pasul. Iată-l pe Petru Bibarţ. Omul n-a lăsat din mînă broşura „Sfaturi pentru cultivarea legumelor" pînă n-a fost lămurit cum anume trebuie să lucreze în grădina colectivei. A învăţat el asta şi la cercul agrotehnic, dar parcă din broşură îi „intră" mai bine în cap.

Istrate Moise îţi vorbeşte ore în şir despre „Mitrea Cocor". Dar tot ore în şir îţi va vorbi şi despre volumul „Creşterea animalelor". Istrate Moise a „tocit" pur şi simplu „Sfaturile pentru întreţinerea animalelor". Şi asta nu ca să-i arate brigadierului că nu-i un „papă lapte", ci pentru a şti cum să îngrijească animalele ca „ochii din cap".

Lucreţia Rus se făleşte azi că a găsit în cărticica „Avem 1.000.000 de ouă, vom avea 2.000.000", răspuns la unele probleme ce o interesau. Ba mai mult, a îndemnat şi pe celelalte femei să o citească pentru ca acolo, în sectorul creşterii păsărilor, să facă faţă aşa „cum scrie la carte".

Ca aceşti cititori sînt mulţi. Colectiviştii din Vărşand vorbesc cu pasiune de eroi literari ca Mitru Moţ, se înflăcărează la pilda luminoasă a lui Pavel Korceaghin, se mîndresc cînd amintesc de Anton Filip. Dar pe lîngă eroii lor preferaţi, colectiviştii discută aprins şi broşurile agrozootehnice citite. Ei văd în ele un sfătuitor preţios, un ghid în muncă, ştiind că prin ele vor cunoaşte mai bine metodele prin care să-i stoarcă pămîntului toată dărnicia.

Şi asta e ceva semnificativ.

AL. SILAGHI
corespondent

In editura politică au apărut:

Ing. V. CEAUŞU : Pentru o producţie sporită de cereale

64 pag. 0,85 lei

Lucrarea prezintă într-o formă atractivă metodele înaintate de muncă folosite de către unele gospodării agricole colective şi gospodării agricole de stat pentru obţinerea de recolte bogate de cereale la hectar, precum şi studiile întreprinse şi rezultatele obţinute pe acest tărîm în staţiunile experimentale.

CORNEL ADAM : Pentru o producţie de 50.000.000 hectolitri lapte

56 pag. 0,75 lei

Autorul arată pe baza a numeroase exemple din gospodării agricole de stat şi colective metodele înaintate prin aplicarea cărora sporeşte producţia de lapte la fiecare vacă furajată.

Cîntec, joc şi voie bună

De curînd, în comuna Zăbrani din raionul Lipova, s-au întrecut formaţiile artistice ale căminelor culturale din cinci centre intercomunale, clasate pe locul întîi, participante la faza raională a celui de-al IV-lea concurs artistic regional.

Această întrecere a constituit pentru participanţi o mare sărbătoare. Artiştii amatori din comunele şi satele Alioş, Chesinţ, Cuvin, Miniş, Radna şi Zăbrani, au adus prin cîntecul şi dansul lor cinstire şi laudă partidului.

Coruri, brigăzi artistice de agitaţie, echipe de dansuri romîneşti şi germane, solişti vocali şi instrumentişti, fanfare au cîntat şi slăvit partidul nostru drag pentru viaţa nouă care se construieşte sub înţeleapta conducere a partidului nostru în patria noastră.

Printre formaţiile prezente la concurs, amintim îndeosebi corul mixt din Zăbrani şi corul din Alioş, care au dovedit o bună interpretare fiind viu aplaudate de spectatori. Momente plăcute, de satisfacţie, au oferit brigăzile artistice de agitaţie din Cuvin şi Miniş, care s-au dovedit formaţii artistice de valoare, programele lor constituind o contribuţie importantă la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective. Bine s-a prezentat şi fanfara din comuna Chesinţ, echipa de dansuri romîneşti din Radna şi cea de dansuri germane din Zăbrani.

Spectatorii prezenţi la acest concurs au aplaudat din toată inima pe artiştii amatori pentru strădiunţa lor, pentru entuziasmul cu care au participat la această manifestare cultural-artistică.

FRANCISC WILD
corespondent

Brigada artistică de agitaţie a căminului cultural din Romînaşi, raionul Zalău, în timpul spectacolului

Nu-i loc pentru bălării!

Colectiviştii din Buturugeni, raionul Videle, regiunea Bucureşti, îngrijesc bine culturile de porumb.

Vă rog frumos să nu vă supăraţi,
Dacă sub umbra mea vă sufocaţi
C-aşa sînt eu, de felul meu, umbros.
Însă sînt plantă-aleasă, de folos.
Vreun porc cînd mă zăreşte se dă-n vînt
Cu rîtul el mă scoate din pămînt,
Căci în mîncarea lui, ce să vă spun ?
Doar eu sînt alimentul cel mai bun.
De-aceia-s preţuit şi aliniat
Şi-n cel mai bun pămînt îs cultivat.
Să cresc vînjos, să am ce să mănînc,
Din toamnă-aicea s-a arat adînc.
M-au semănat cu grijă la soroc,
Pe sute de hectare la un loc
Şi pot să vă mai dau un amănunt,
Pămîntu-i îngrăşat de parcă-i unt,
C-au hotărît să dau în toamnă chiar,
Cinci mii de kilograme la hectar
Şi-abia aştept, c-aşa-i statornicit,
Să fiu la timp de patru ori prăşit.
Iar eu nu la hectar, ci la pogon,
Să dau o jumătate de vagon.
Dar chiar în clipa-aceea un băiat,
Care venise agale dinspre sat,
Se aplecă şi fără vre-un cuvînt
A smuls umbroasa plantă din pămînt
Din ea să nu rămînă nici un fir.
Căci cel ce se-ngîmfa era un... ştir!
A zis atunci un fir de păpuşoi :
— Cinci mii de kilograme vom da noi,
Iar tu, lăudărosule, să ştii,
Nu-i loc pe-aicea pentru bălării!

A. M.

La Corugea pe-o tarla...

La G.A.C. Corugea, raionul Hîrşova, o tarla de 170 ha cu floarea-soarelui sta zilele trecute năpădită de buruieni.

Plouă cu polei de soare, ceru-i de sineală plin.
Cîmpu-i verde, amiroase-a levănţică şi pelin.
La Corugea-n-dimineaţă linişte-i pe cîmp, în zare,
Colo pe-o tarla pe unde floarea-soarelui răsare.
Pe-o potecă şerpuindă ca o creangă ce se-ndoaie
Vine vesel inginerul, Mihăiţă Niculae.

— Noroc bun, îi strig. Se vede c-aţi şi terminat de-acum.
— Se-nţelege. Terminarăm fiindcă braţe avem duium.
Dar în fond de ce e vorba, fă-mă să-nţeleg fîrtate,
Fiindcă noi — se poate vede — le-am cam terminat pe... toate.

— De prăşit vorbeam, fireşte. Bravo dac-aţi terminat.
Trebui-că şi răsărita binişor s-a înălţat...
— S-anălţat, are să facă pălării mari cît un... car,
— S-o vedem !
— Ce-atîta grabă ? Ai s-o vezi cînd mai vii iar...
— Dar tarlaua-i numai colea, haide şi-i-om da ocol.

...Mergem de vreun ceas. În lanuri vrăbiile zboară-n stol.
Mă uit bine cu... binoclul, cîmpul cercetez anume.
— Mihăiţă-i zic, se pare c-azi îţi arde tot de glume.
Nu văd eu ori ici băiete, floarea-soarelui lipseşte !
— Este, dar e cam... pitică, nu-ş ce are de nu creşte
Poate că nu-i prea prieşte apa de aici şi hrana,
C-ar fi trebuit să fie mai mare ca... buruiana !
Şi atunci se înţelege, — cred că recunoşti vecine —
Dintr-o singură ochire ar vedea-o orisicine...

★

...Faptul s-a-ntîmplat acolo, la Corugea, pe-o tarla.
Întrebarea ce se pune-i : cît o să mai fie aşa ?

AL. RAICU

Pentru oţelăriile patriei

În ultimele zile, organele I.C.M. Chişineu-Criş au ridicat de la diferite unităţi din raion, majoritatea unităţi ale cooperaţiei de consum, cantitatea de 82.500 kg fier vechi colectat cu sprijinul organizaţiilor U.T.M.

Cele mai mari cantităţi au fost colectate de la S.M.T. Chişineu-Criş (28.000 kg.), G.A.S. Dohangia (10.000 kg), precum şi de către cooperativele de consum din comunele Adea, Chişineu-Criş, Grăniceri şi altele.

Toate cantităţile amintite au luat drumul oţelăriilor patriei.

ION COŢOI
corespondent

Pentru producţii mari de legume în tot timpul anului

Agrotehnica culturilor de legume cultivate în răsadniţe

În acest an gospodăriile colective şi-au extins mult suprafeţele de legume extratimpurii şi timpurii cultivate în răsadniţe. Cu toate că timpul nefavorabil, a întîrziat efectuarea la timp a lucrărilor de plantare în răsadniţe a culturilor de castraveţi, roşii, ardei, vinete etc., gospodăriile colective care au produs un răsad de calitate au reuşit totuşi să înceapă recoltatul producţiilor de castraveţi şi ardei iute.

În vederea grăbirii fructificaţiei şi a sporirii producţiei pentru culturile din răsadniţe, în perioada care a mai rămas pînă la terminarea perioadei de vegetaţie, se recomandă aplicarea următoarelor lucrări culturale :

Pentru culturile de castraveţi (atît pentru cei plantaţi în a doua jumătate a lunii martie, cît şi pentru cei plantaţi după scoaterea în cîmp a răsadurilor de varză timpurie şi conopidă) se recomandă în primul rînd executarea lucrărilor în vederea dirijării fructificaţiei. În acest scop, cei doi lăstari de schelet (principali) lăsaţi la fiecare plantă se cîrnesc cînd au ajuns la 7-8 frunze. Pentru mărirea suprafeţei de înrădăcinare a plantelor, ramurile de schelet se marcotează la nodul frunzei a 3-a, cînd pe vrej se găsesc cel puţin 6 frunze formate. Pentru marcotare, tulpina se aduce mai întîi în contact cu pămîntul, după care se acoperă cu 1-2 pumni de pămînt reavăn luat tot din răsadniţă. Toţi lăstarii laterali porniţi de pe ramurile de schelet se ciupesc la 2 frunze peste primul rod.

Pentru menţinerea plantelor într-o atmosferă umedă şi uniformă pe tot timpul vegetaţiei, cultura se udă des. Cantităţile de apă care se dau unei plante pe zi cresc treptat, ajungînd în luna iunie la cca. 6-8 litri pe zi. Udatul se face numai către seară, iar recoltarea fructelor se face dimineaţa.

Pentru îngrăşarea organică se foloseşte urina de grajd, în proporţie de 20 l la 100 l de apă, sau balegă de vite cornute, în proporţie de 1/10, la care se mai adaugă o soluţie făcută din gunoiul de păsări în proporţie de 10 l la 100 litri de apă. Este bine ca înainte de întrebuinţare, atît urina de grajd, cît şi balega şi gunoiul de păsări să fie supuse, timp de 3-4 zile, unui proces de fermentare şi apoi să se folosească la pregătirea soluţiilor.

Îngrăşămintele minerale se aplică sub formă de soluţii. În acest scop, la 100 l de apă se adaugă 500 g superfosfat, 200 g azotat de amoniu şi 200 g sare potasică.

Culturile se îngraşă din 10 în 10 zile, dîndu-se o dată soluţie de balegă ori must de bălegar, iar în săptămîna următoare soluţie de îngrăşăminte minerale.

Cantitatea de soluţie ce se aplică este de 2-4 l la o plantă, în funcţie de perioada de vegetaţie. Administrarea soluţiilor se face cu multă grijă, fără a atinge frunzele sau a deranja plantele.

Pe măsură ce plantele cresc şi frunzele se apropie de geam, tocurile se saltă treptat. Începînd din luna mai, cultura se umbreşte cu paie sau rogojini sau se procedează la văruitul geamurilor cu un amestec de pămînt şi apă.

Contra făinării se fac stropiri cu sulf muiabil sau Kumulus (cîte 400 g la 100 l de apă) sau Karotan (50 g la 100 l apă).

Contra păianjenului roşu şi a păduchilor de frunze se fac stropiri cu Nicotox, (50 cm^3 pentru 100 l de apă).

Pentru cultura roşiilor în această perioadă, ramele răsadniţelor se înlătură complet în cursul zilei, punîndu-se numai în cursul nopţii. Este bine ca ramele să se menţină în cursul nopţii pe răsadniţe, chiar şi după trecerea pericolului de brume, pentru a grăbi perioada de înflorire şi fructificare.

În acest scop, deasupra răsadniţelor se construieşte un cadru de lemn înalt de 70-80 cm pe care se sprijină ramele ; părţile laterale trebuie acoperite în cursul nopţii cu rogojini sau cu pelicule de material plastic.

În felul acesta, se pot executa în bune condiţii arăcitul şi legatul roşiilor, iar cultura poate fi protejată contra ploilor reci, a vînturilor şi a schimbărilor bruşte de temperatură.

Roşiile cultivate în răsadniţe (din soiurile California, Temnokrasnii, Bountry) se conduc cu 2 tulpini şi se cîrnesc cînd fiecare tulpină a format 3-4 inflorescenţe ; soiul nr. 10 x Bizon se conduce cu o singură tulpină, cîrnindu-se deasupra celei de-a 4-a inflorescenţe.

Copilitul plantelor se face cît mai des, fără a permite copililor să crească mai mult de 4-5 cm.

În cursul perioadei de vegetaţie, cultura se udă, se îngraşă suplimentar şi se fac stropiri contra bolilor şi dăunătorilor.

În vederea udatului printre rîndurile de plante, se deschid şanţuri în care apa se introduce fie cu ajutorul canalelor, fie cu ajutorul furtunului ; după udare, şanţurile se nivelează.

Udatul în luna mai se execută o dată la 3-4 zile, iar în luna iunie şi iulie se execută aproape zilnic şi întotdeauna spre seară.

Pentru îngrăşat se foloseşte balega de vite cornute, urina sau îngrăşămintele chimice. Printre rîndurile de plante, după deschiderea şanţurilor pentru udat se administrează urina diluată în proporţie de 1/20 cîte 0,5 l. de fiecare plantă sau se distribuie soluţia de balegă de vite cornute în proporţie de 1/10, după care se trece la irigarea culturii.

Administrarea îngrăşămintelor minerale se face sub formă de soluţii, dizolvînd pentru fiecare 100 litri de apă 300 g azotat, 500 g superfosfat şi 200 g sare potasică.

Pentru ca pămîntul din răsadniţe să nu se usuce prea tare sub influenţa căldurilor mari din lunile iunie şi iulie, după efectuarea muşuroitului, printre rîndurile de plante, se aşterne un strat de 4-5 cm mraniţă, bălegar putred sau pleavă.

În scopul combaterii bolilor, plantele se stropesc de 3-4 ori cu zeamă bordeleză, în concentraţie de 1 la sută, la care se adaugă, contra păduchilor de frunze. Ecatox 0,05 la sută.

Recoltarea se face la început din 3 în 3 zile şi apoi în fiecare zi, pentru a da posibilitatea fructelor rămase pe plantă să crească cît mai repede.

Pentru culturile de ardei iute, ardei gras şi vinete, lucrările de îngrijire sînt asemănătoare celor recomandate pentru roşii.

In perioada actuală, culturilor de ardei iute şi ardei gras li se aplică o normă de udare de 10-15 l la mp.

Îngrăşămintele minerale se dau sub formă de soluţii în concentraţie de 1 şi 1,5 la sută. Pînă la începutul recoltării, la 100 l apă se adaugă 300 g azotat, 500 g superfosfat şi 200 g sare potasică, iar după aceea 1 kg superfosfat şi 0,5 kg sare potasică la 100 l apă, dîndu-se cîte 4-5 l soluţie la mp.

La culturile de vinete, îngrăşarea suplimentară se face, atît cu soluţii de îngrăşăminte organice, cît şi minerale.

La aplicarea soluţiilor organice se foloseşte urina de grajd, în proporţie de 1/4 sau balega de vite 1/10.

Îngrăşămintele minerale se dau în concentraţie de 1 la sută (200 g azotat de amoniu, 600 g superfosfat şi 200 g sare potasică) şi se dă cca 5-6 l la mp.

La cultura vinetelor se recomandă şi aplicarea copilitului, lăsînd tulpina principală şi 2 copili, iar restul copililor se îndepărtează. În felul acesta se obţine o producţie mai timpurie şi mai mare.

Toate lucrările de mobilizare a solului la culturile din răsadniţe (tomate, ardei, vinete) se execută cu unealta Wolf sau cu o furcă cu coarnele întoarse, iar pe măsură ce plantele cresc (ardei, vinete) tocurile se înalţă în aşa fel încît frunzele să nu atingă niciodată geamurile.

La începutul lunii iunie, atît la culturile de ardei, cît şi la vinete, pămîntul din răsadniţe se acoperă ca şi la roşii cu un strat de mraniţă, bălegar putred sau pleavă.

Contra bolilor şi insectelor care apar se fac 3-4 stropiri cu zeamă bordeleză în concentraţie de 1 la sută cu adaus de Ecatox 0,05 la sută.

Aplicînd la timp şi în mod conştiincios normele agrotehnice arătate mai sus, gospodăriile colective vor putea să obţină 8-10 kg. castraveţi, la m^2 6-7 kg/m^2 roşii, 2-3 kg/m^2 ardei şi 3-3,5 kg/m^2 vinete, contribuind astfel la sporirea veniturilor lor băneşti.

Ing. MAIER LAURIAN
I.C.H.V.

367 de hectare cultivate asigură nutrețul verde pentru 1.200 de taurine și 4.100 de ovine

— Din experiența gospodăriilor colective din comuna Coteana, regiunea Argeș —

În comuna Coteana din regiunea Argeș, sursa de furajare a animalelor cu masă verde pe timpul verii o constituia pînă în 1960 izlazul comunal care se întindea pe o suprafață de 541 ha. Acum doi ani, gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" ce luase ființă aici, a hotărît ca cea mai mare parte din suprafața de izlaz să fie arată și cultivată cu plante furajere. Desțelenirea izlazului s-a impus ca o necesitate datorită faptului că masa verde ce se obținea pe această suprafață era cu totul neîndestulătoare asigurării cu hrană pe timpul verii a unor efective de animale în continuă creștere. Deși perioada de experimentare a noii soluții, este scurtă — sîntem în al treilea an de aplicare a ei — rezultatele obținute sînt cu totul remarcabile. Cu nutrețul produs pe fostul izlaz al comunei este asigurată hrănirea a 1.200 taurine (calculate în unități vită mare) și peste 4.100 de ovine. Aici sînt hrănite atît animalele celor trei gospodării colective din comună cît și cele aflate în proprietatea personală a membrilor.

Am considerat ca fiind foarte util și pentru multe alte gospodării colective, cunoașterea experienței obținute la Coteana în producerea furajelor verzi.

În acest scop publicăm pagina de față.

Toate cifrele de mai jos (hectare însămînțate, producții realizate și prevăzute, efective de animale, utilaje în dotare pentru exploatarea pășunii etc.) se referă la realizările și prevederile acestui al 3-lea an de folosință a pășunii după sistemul conveierului verde.

Din aprilie pînă în noiembrie animalelor li se asigură nutrețuri verzi

Structura culturilor din pășune este următoarea: 73 ha secară de toamnă, 34 ha orz de toamnă, 57 ha trifoliene și ierburi perene în amestec, 70 ha borceag de primăvară (55 ha măzăriche cu ovăz și 15 ha mazăre cu ovăz) 30 ha ovăz, 45 ha porumb furajer în cultură pură, 45 ha iarbă de Sudan, 7 ha dovlecei, 6 ha pepeni furajeri. La aceasta se mai adaugă 77 ha lot semincer pe care se produce sămînța (secară, orz, ovăz, borceag, sorg, lupin, ghizdei, soia etc.) necesară însămînțărilor viitoare, și, în sfîrșit, 97 ha pășune naturală, teren cu o valoare de producție scăzută, fiind accidentat. Acest din urmă teren se folosește mai ales pentru plimbatul animalelor.

Înainte de a descrie felul cum se succed culturile, perioadele lor de folosire și plantele ce se cultivă în locul celor care părăsesc terenul, e necesar să facem cîteva precizări.

În centrul pășunii naturale rămase, pe un loc înclinat, gospodăriile au ridicat 8 umbrare pentru oi. Umbrarele, sînt acoperite parte cu paie, parte cu coceni. Ele sînt împrejmuite cu un gard de sîrmă împletită. În apropierea lor se află 3 fîntîni cu cîte 8—10 jgheaburi în care apa se aduce din adînc antrenată de cureaua unui motor acționat mecanic. In interiorul împrejmuirii de sîrmă se află un număr suficient de iesle portabile în care de trei ori pe zi animalele primesc hrana. Fiecare umbrar este socotit pentru un cîrd de 500 de oi. Umbrarele pentru taurine se află la circa 1 km distanță de cele de oi, în partea sudică a pășunii naturale.

Pășunea are în dotare 2 cositori-tocători și 2 tractoare cu remorci pentru transportul nutrețului verde. În afară de căratul nutrețului tractoarele sînt folosite și la celelalte lucrări cerute de culturi: aratul terenului eliberat, discuit, însămînțat.

Dar să revenim. La 28 aprilie, a început recoltarea și administrarea secarei furajere însămînțate în toamnă. Producția de secară, 18.000 kg masă verde la ha, a satisfăcut necesarul de hrană a animalelor timp de 24 de zile. În partea a doua a acestei prime perioade, s-a dat animalelor și lucernă, în amestec cu secară.

În fiecare zi se eliberau cîte 3 ha de secară și imediat terenul era arat. A doua zi, locul secarei l-a luat porumbul furajer semănat la distanța de 25 cm între rînduri, cu folosirea unei cantități de 80 kg sămînță la hectar.

În următoarele 10 zile după terminarea secarei, animalele au primit orz în amestec cu trifoliene. Locul orzului, în terenul eliberat, l-a luat iarba de Sudan, însămînțată la 4 cm adîncime și la distanță între rînduri de 12,5 cm. La hectar s-au folosit cîte 40 kg de sămînță.

Urmează la rînd borceagul de primăvară și anume cel obținut din amestec de ovăz și mazăre. O dată cu borceagul, în amestec, se dă furajul obținut pe 15 ha ierburi perene. Acest amestec asigură hrana animalelor pe alte 10 zile, după care ciclul continuă cu folosirea borceagului din ovăz și măzăriche.

Locul primului borceag, în terenul părăsit de acesta, îl ia iarba de Sudan și tot iarbă de Sudan se va însămînța și pe o parte eliberată mai întîi de al doilea borceag, circa 20 de ha. Restul terenului, eliberat de borceagul măzăriche plus ovăz va fi însămînțat cu porumb în amestec cu sorg. Dacă s-ar însămînța tot iarbă de Sudan, aceasta n-ar mai avea timp să otăvească, ceea ce ar duce la obținerea unei cantități mai mici de masă-verde decît ar trebui.

Cu furajele enumerate mai sus, necesarul de hrană al animalelor este asigurat pînă la 2 iulie. Este timpul cînd se trece la hrănirea cu ovăz masă-verde la care se adaugă lucernă obținută din coasa a II-a. Aceste culturi asigură animalelor hrana pe încă 10 zile. Terenul eliberat de secară va fi arat, dar fără să se mai însămînțeze cu culturi duble. Aici va fi însămînțată în septembrie, secara furajeră, prima cultură ce va fi dată în consum primăvara viitoare. Și, pentru a nu mai reveni, toate terenurile eliberate, începînd din iulie, nu vor mai fi însămînțate cu furaje pentru acest an, ci vor fi pregătite pentru culturile de toamnă cu a căror masă-verde se începe ciclul de hrănire în anul viitor.

Ajunsă la înălțimea de 40—45 de cm iarba de Sudan în cultură pură este acum tocmai bună pentru a fi dată animalelor în consum. Tot acum se recoltează coasa a II-a la ierburile perene. Acest amestec (iarbă de Sudan, ghizdei, sparcetă și lucernă) satisface nevoia de hrană a vitelor pe alte 15 zile, adică pînă în jurul datei de 27 iulie.

Urmează porumbul din cultură pură. Dinadins el a fost semănat des, circa 200.000 de plante la hectar. Din cauza desimii, planta crește foioasă, cu tulpină subțire. O dată cu porumbul, animalele primesc în hrană trifoliene. Și astfel mai trec încă 15 zile.

În jurul datei de 15 august, furajul verde este format din dovlecei tocați în amestec cu porumb furajer obținut de pe terenurile eliberate de secară. O producție la ha de 35.000 kg dovlecei și 12.000 kg porumb furajer, asigură animalelor nutrețul necesar încă 25 de zile. Sîntem deci la 10 septembrie cînd animalelor li se dă ca hrană lucerna din coasa a III-a, otava ierbii de Sudan din cultură pură și iarba de Sudan semănată în cultură dublă, după orz. La un consum de 100 tone zilnic, aceste furaje sînt suficiente pentru hrănirea animalelor vreme de încă 20 de zile.

Ne apropiem de încheierea ciclului. Începe recoltarea și folosirea amestecului de porumb și sorg însămînțat în cultură dublă după borceag, precum și a pepenilor furajeri obținuți de pe 6 ha. Aceasta este hrana ce se administrează animalelor pînă la sfîrșitul lunii octombrie cînd otava ierbii de Sudan și a celei de trifoliene asigură vreme de circa 2 săptămîni ultimele cantități de nutreț verde pe anul în curs.

În aceasta constă valoroasa experiență de producere a nutrețurilor verzi a colectiviștilor din Coteana.

În mod practic, vreme de 6 luni și jumătate, o suprafață de 367 de ha. — pășunea naturală fiind folosită doar ca loc de plimbare, iar alte 77 de ha ca lot semincer — asigură cu cheltuieli minime hrană din abundență celor 1.200 de taurine și peste 4.000 de ovine.

Pentru a lămuri cît mai bine lucrurile, am rugat pe tovarășii Gheorghe Bold, președintele gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu" și Ion Roșu, tehnician agronom care are în răspundere asistența tehnică a exploatării pășunii, să lămurească încă două probleme.

Una se referă la măsurile de fertilizare a solului, să recunoaștem, destul de intens folosit. Cealaltă problemă privește posibilitățile de sporire în viitor a producției de furaje la unitate de suprafață, dat fiind că efectivele de animale vor continua să sporească.

Dăm alăturat răspunsurile primite.

IMAGINI de pe pășune

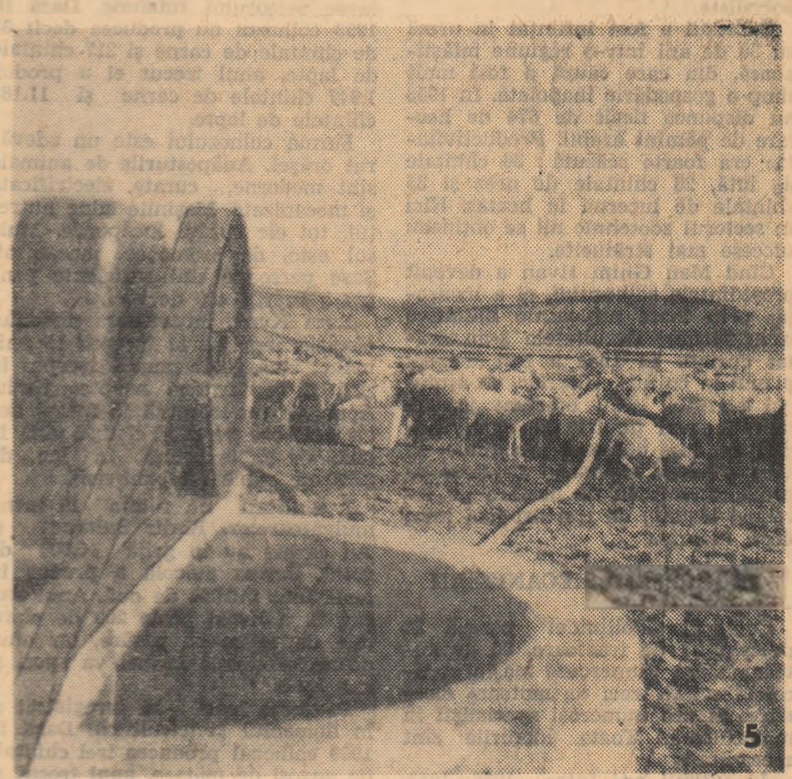
FOTOGRAFIA 1. Fotoreporterul a prins acest instantaneu în ziua de 21 mai. Tehnicianul agronom Ion Roșu (dreapta), împreună cu brigadierul zootehnician Gheorghe Guran de la gospodăria colectivă „Nicolae Bălcescu", apreciază că orzul este tocmai bun de dat în hrana animalelor. În ziua următoare (FOTOGRAFIA 2) tractoristul Bădescu Tudor de la S.M.T. Recea a pornit dis-de-dimineață la recoltat. Cu ajutorul cositoarei Lunden, remorca va fi gata încărcată în mai puțin de o jumătate de oră. Cu o altă cositoare se recoltează lucernă. Începînd din 22 mai locul secarei furajere, dată timp de 24 de zile în hrana animalelor, i-a luat amestecul de orz cu lucernă.

Furajul este descărcat din remorcă (FOTOGRAFIA 3) și dus la cîntar. Cantitatea zilnică de nutreț este calculată precis: 5 kg. pentru o oaie și 50 de kg. pentru o vacă.

La o oră după ce primele hectare au fost eliberate de orz, tractoristul Gheorghe Tănăsescu a trecut la aratul terenului. Primele trei hectare au fost gata spre amiază. Mecanizatorul a lăsat plugul și a luat polidiscul (FOTOGRAFIA 4) cu care pregătește terenul. A doua zi dimineață, aici urmează să se însămînțeze iarbă de Sudan.

Oile primesc tainul de dimineață (FOTOGRAFIA 5). Ieslele sînt portabile astfel că seara și dimineața pe vreme frumoasă ele sînt puse în afara umbrarelor. Numai la prînz, în zilele călduroase, și pe vreme rea, oile primesc hrana sub umbrare.

După administrarea tainurilor, oile sînt adăpate (FOTOGRAFIA 6) la jgheaburi construite din ciment. În aceste jgheaburi apa ajunge printr-un furtun montat la țeava unei pompe de apă acționată mecanic.

Putem spori încărcătura de animale

Noua metodă de asigurare a animalelor cu furaje verzi pe tot timpul verii a dat rezultate foarte bune. Nu putem însă considera nici pe departe că valorificăm îndestul posibilitățile de furajare pe care ni le oferă această metodă a conveierului verde.

În stadiul actual de folosire a pășunii o posibilitate în ce privește furajarea de efective sporite de animale constă în economisirea nutrețului. A existat în anii din urmă tendința unor îngrijitori de vite de a da acestora la iesle cantități mult mai mari de masă verde decît puteau ele să consume. Această tendință n-a fost încă întrutotul lichidată, deși cîte ceva am făcut pentru curmarea ei. Zilnic, rămîn resturi furajere neconsumate de animale, resturi care ajung să depășească 100 de kg. E o cantitate suficientă pentru hrănirea suplimentară zilnică a circa 20 de oi. În scopul lichidării risipei de furaje am procurat bascule, îngrijitorii fiind obligați să cîntărească de fiecare dată tainurile zilnice.

Dar într-un viitor apropiat, principala sursă de sporire a cantității de masă verde și deci, a creșterii încărcăturii de animale, o va constitui ridicarea producției la unitate de suprafață prin irigare. Încă din acest an vom realiza, în parte, această sarcină, prin irigarea a 110 hectare de culturi furajere.

Cu sprijinul O.R.I.F. Pitești în prezent se execută lucrările de amenajare a acestei suprafețe. Sînt în curs de execuție taluzurile care vor înconjura viitoarea suprafață prevăzută să fie irigată în primul stadiu al lucrărilor. De asemenea, se lucrează la amenajarea în valea Ciocîrlia a unui baraj și a lacului de acumulare care va avea o capacitate de 800.000 m.c. de apă. Am ales acest loc situat între dealuri pentru că aici se află o sumă de cișmele și nenumărate izvoare cu un debit constant ridicat. Apa va fi ridicată la 25—30 de m. și va fi trimisă pe teren cu ajutorul moto-pompelor. Se prevede ca lucrările pentru irigarea primei suprafețe de 110 ha, să fie gata în jurul lui 1 august, anul acesta. Se înțelege astfel că vom avea posibilitatea de a obține la hectar cantități aproape duble de masă verde, fapt ce ne va permite să hrănim un număr de animale cu mult mai mare decît în prezent.

GHEORGHE BOLD
președintele G.A.C. „T. Vladimirescu"

„Pămîntul îți dă, dacă îi dai"

Este un adevăr bine cunoscut că principala condiție pentru obținerea unor producții ridicate la hectar este fertilizarea solului. Nu te poți aștepta la producții mari dacă neglijezi ca, paralel cu celelalte lucrări agrotehnice, să aplici cantități suficiente de îngrășăminte. Pe terenurile destinate producerii de nutrețuri verzi, noi aplicăm, prin rotație, toamna, cîte 20 de tone de îngrășăminte naturale.

Tot gunoiul produs de animale într-o perioadă de pășunat, îl folosim pentru îngrășarea acestor terenuri. Iată cum se petrec lucrurile. In șase luni și jumătate, cît animalele sînt hrănite cu masă verde, ele produc în medie cîte 3.000 kg bălegar, taurinele și 200 de kg, ovinele. Aceasta înseamnă deci o cantitate de 4.420 de tone bălegar din care lipsesc aproape complet resturile furajere, inevitabile în perioada de stabulație, iarna. Această cantitate de gunoi este suficientă pentru fertilizarea a 220 de hectare teren. Cu alte cuvinte în fiecare al doilea an de folosință, suprafețele cultivate cu plante furajere sînt fertilizate.

Se poate naște întrebarea: dar pe terenurile cultivate cu cereale și plante tehnice nu se dau îngrășăminte organice? Și aceste terenuri sînt fertilizate, și anume cu gunoiul obținut de la animale pe timpul iernii. Vreau să subliniez aici, ca pe un aspect deosebit de pozitiv, faptul că colectiviștii noștri se conving tot mai mult de importanța deosebită pe care o prezintă folosirea îngrășămintelor naturale pentru a spori rodnicia pămîntului. Un mic calcul ne-a arătat că îngrășămintele produse de animalele proprietate a membrilor depășesc cu mult nevoile de fertilizare a celor 25-30 de ari cît reprezintă lotul personal. Spre deosebire de anii trecuți cînd gunoiul de grajd era aruncat la rîpă sau ars, acum colectiviștii strîng cu grijă acest gunoi pe care toamna, atelajele gospodăriei îl cară pe tarlale. Astfel aproape jumătate din îngrășămintele naturale pe care le încorporăm în sol la culturile cerealiere și tehnice provin din gospodăria personală a membrilor.

ION ROȘU
tehnician agronom

Într-un colhoz din Uzbekistan

Păminturile colhozului „Politotdel" se întind pe malurile micului rîu de munte Circik, în apropierea lanțului de munți Ciatkal, de unde se disting limpede cartierele industriale ale Tașkentului, capitala Uzbekistanului.

Colhozul este condus din 1953 de Man Ghim Hvan, Erou al Muncii Socialiste.

Colhozul a fost înființat în urmă cu 30 de ani într-o regiune mlăștinoasă, din care cauză a fost mult timp o gospodărie înapoiată. În 1953 nu dispunea decît de 874 de hectare de pămînt arabil. Productivitatea era foarte scăzută: 36 chintale de iută, 23 chintale de orez și 35 chintale de lucernă la hectar. Nici în sectorul zootehnic nu se obțineau succese mai strălucite.

Cînd Man Ghim Hvan a devenit președintele colhozului, el a încurajat prin toate mijloacele inițiativa colhoznicilor. Rezultatele s-au arătat curînd. În 1954 a fost depășit planul la culturi. Ulterior, cu ajutorul statului, s-au efectuat importante lucrări de irigație și ameliorări, au fost desecate mlaștinile. În 1960 colhozul dispunea deja de aproximativ 2.660 de hectare de terenuri irigate, de trei ori mai mult decît înainte.

PROGRESELE MECANIZĂRII

Colhozul „Politotdel" posedă în prezent 84 de tractoare, 53 de autocamioane, numeroase mașini agricole tractate, zeci de motoare electrice. El are numeroși specialiști în motocultură. Toate lucrările sînt mecanizate.

În ultimii ani între 1956—1958, colhozul „Politotdel" a fuzionat cu cinci gospodării mici și el dispune acum de peste 5000 hectare de pămînt. Această comasare departe de a slăbi colhozul i-a permis să-și accelereze și mai mult ritmul de dezvoltare.

Iată cîteva cifre. La sfîrșitul anului 1958 colhozul s-a angajat ca pînă în 1965 să producă 13.750 de tone de iută și 1.090 de tone de bumbac. Dar anul trecut el a și produs de două ori mai multă iută și aproape de 2,5 ori mai mult bumbac (respectiv 27.353 de tone și 2.465 de tone).

Colhozul cultivă bumbac de puțin timp și în 1958 obținea numai 21 chintale la hectar pe o suprafață de 300 de hectare. În 1961 recolta medie a fost de 49 de chintale la hectar pe o suprafață de 502 hectare.

Pe vremuri, o recoltă de iută de 200 de chintale la hectar părea un vis imposibil de realizat. În lumea întreagă, o producție de 150 de chintale la hectar era considerată un record. Totuși colhoznicii artelului agricol „Politotdel" au obținut pe suprafețe întinse 250 de chintale de tulpini de iută la hectar și chiar mai mult. Recolta medie a crescut de la 36 de chintale, la 215 de chintale la hectar și recolta globală a sporit de aproape șase ori în cursul ultimilor trei ani.

Dar acum cîteva cuvinte despre porumb. Colhozul cultiva porumb încă din 1953, dar fără prea mult succes. Recoltele erau slabe. Dar începînd din 1959 de această cultură s-a ocupat o echipă specială condusă de colhoznica Liuba Li. Încă din primul an, de pe fiecare din cele 100 de hectare însămînțate cu porumb ea a obținut 1.850 de chintale de masă verde cu spice. Anul trecut recolta a fost și mai mare: aproape 2000 de chintale de masă verde la hectar și 65,6 chintale de boabe de porumb-hibrid. În felul acesta s-a asigurat animalelor nutreț ieftin din belșug.

CIFRE GRĂITOARE

După ce a creat o solidă bază furajeră, colhozul a început dezvoltarea sectorului zotehnic. Dacă în 1953 colhozul nu producea decît 35 de chintale de carne și 217 chintale de lapte, anul trecut el a produs 1.947 chintale de carne și 11.181 chintale de lapte.

Ferma colhozului este un adevărat orășel. Adăposturile de animale sînt moderne, curate, electrificate și mecanizate. Mașinile aduc nutrețul, tot ele curăță încăperile. Mulsul este, de asemenea, mecanizat. Șase persoane sînt suficiente pentru a îngriji 400 de vaci.

Roza Kvon, inițiatoarea mulsului electric, îngrijea la început 15 animale: ziua ei de muncă începea în zori și se termina noaptea tîrziu. Acum ea nu lucrează la fermă decît șase ore pe zi și cîștigă pînă la 3.156 de ruble pe an, în loc de 2.800 de ruble (în bani noi).

Avicultorii nu rămîn în urma mulgătoarelor. Kadir Sultanov și An Sedun au în grijă 10.000 de găini. Ferma avicolă a produs în două luni 218.000 de ouă. Anul trecut ea a livrat peste 200 de chintale de carne de pasăre, iar anul acesta producția fermei va spori și mai mult.

Progrese mari s-au înregistrat și în domeniul sericiculturii. Dacă în 1953 colhozul producea trei chintale de gogoși de mătase, anul trecut el a vîndut statului peste 117 chintale.

Realizări tot atît de însemnate au fost obținute în toate celelalte ramuri.

Anul trecut, veniturile colhozului s-au cifrat la peste 6.630.000 de ruble, ceea ce a permis să se efectueze importante lucrări de construcție.

CE S-A CONSTRUIT?

În locul micilor chișlacuri (sate) haotice, a apărut un frumos agroraș. Străzile largi și drepte, mărginite de case moderne și instituții social-culturale sînt scăldate în verdeața platanilor și mestecenilor. În ultimii opt ani, creditele acordate pentru construcția de edificii publice au fost mărite de 12,6 ori.

Satul central al colhozului numără circa 300 de case noi cu apă curentă, electricitate, radio, telefon și televiziune. Numai anul trecut s-au construit case pentru șapte cantonamente de cîmp, cinci creșe, două braserii, trei grajduri, săli de muls, patru adăposturi pentru păsări; s-au instalat, de asemenea, 3,5 km de conducte de apă.

În 1961 s-a început construirea unui palat cultural care va costa 400.000 de ruble. Va fi o clădire frumoasă, cu parter și etaj, cu sală de cinematograf cu ecran lat avînd o capacitate de 1000 de locuri, cu sală de expoziție și o școală medie. Etajul va fi rezervat bibliotecii, sălilor de lectură și încăperilor unde își vor desfășura activitatea diferite cercuri. Pe acoperiș se va amenaja un ring de dans, o braserie și un cinematograf în aer liber. Palatul cultural va fi dat în folosință în toamna anului viitor.

La marginea satului se construiește o școală-internat. Clădirea principală va avea 34 de săli de clasă, o sală de festivități, cîteva laboratoare, o bibliotecă, o sală de lectură. S-a construit o clădire specială pentru cantină. O altă clădire va fi rezervată atelierelor mecanice și școlii medii. Aici vor învăța 600 de copii fiind întreținuți de colhoz.

Se construiește un lac artificial care va fi terminat încă în anul acesta. De asemenea funcționează un atelier de croitorie și un atelier pentru repararea aparatelor de radio și televiziune.

O mare amploare cunoaște construcția de locuințe. Pînă în 1964 fiecare familie de colhoznici va locui într-o casă cu patru-cinci camere. În satul central se va deschide un mare magazin și un restaurant nou. Se va construi, de asemenea, o fabrică de produse de panificație cu o capacitate zilnică de cinci tone.

INIȚIATIVE PREȚIOASE

Ca în orice alt colhoz și în artelul agricol „Politotdel" adunarea generală și organismul său executiv, conducerea aleasă a colhozului se ocupă de rezolvarea problemelor importante. Dar colhoznicii au creat și alte organisme care ajută conducerea colhozului. Consiliile inovatorilor, consiliul vechilor lucrători, consiliile ale brigăzilor etc.

Din consiliul de brigadă fac parte brigadierul, cîțiva mecanizatori și alți colhoznici. Membrii acestor consilii cunosc bine oamenii, sînt la curent cu nevoile lor, ceea ce le permite să rezolve rapid toate problemele împreună cu președintele colhozului. Dacă înainte de 1956 colhozul „Politotdel" cuprindea 100 de gospodării și președintele putea face totul singur, după comasare numărul gospodăriilor a crescut la peste 1.400 și situația s-a schimbat. Colhozul a devenit o mare gospodărie agricolă. Fiecare echipă este astăzi o importantă unitate de producție, dispunînd de 150, 200 de hectare de pămînt, și chiar mai mult, în loc de 40—50 de hectare. Firește că conducerea unei gospodării atît de complexe este foarte dificilă.

Consiliile brigăzilor au făcut numeroase sugestii prețioase, ajutînd conducerii colhozului să îmbunătățească organizarea și retribuirea muncii, să rezolve o serie de probleme importante.

PENTRU COLHOZNICI

Vara fiecare clipă este prețioasă, de aceea conducerea colhozului a inițiat o serie de măsuri menite să scutească lucrătorii de o serie de ocupații suplimentare. De pildă, a fost creat un birou de comenzi, unde toate gospodăriile pot comanda telefonic, prin centrala automată a colhozului, produsele alimentare de care au nevoie.

Se primesc comenzi și în scris. Ele sînt livrate la domiciliu cu ajutorul automobilelor și scuterelor colhozului.

Pentru ca oamenii să nu mai piardă timp mergînd să mănînce în sat, la propunerea șefului de brigadă, Pak Si Ghir, se servesc mese gratuite lucrătorilor de la cîmp.

Într-o regiune pitorească pe malul unui rîu s-a construit o casă de odihnă. Vara, cînd munca este deosebit de intensă, fiecare colhoznic are posibilitatea să se odihnească acolo o săptămînă.

Popoarele se pregătesc cu însuflețire

În întîmpinarea Congresului mondial pentru dezarmare generală și pace

După cum s-a anunțat, între 9 și 14 iulie a. c. va avea loc la Moscova Congresul mondial pentru dezarmare generală și pace. În condițiile actuale, cînd cercurile agresive își intensifică pregătirile în vederea unui nou măcel mondial, cînd S.U.A., sfidînd cerințele popoarelor, au reluat experiențele cu arma nucleară în atmosferă, ținerea Congresului de la Moscova are o deosebită însemnătate. El va constitui o puternică manifestare a voinței popoarelor de a apăra pacea, de a impune înfăptuirea dezarmării generale și totale care să ferească pentru totdeauna omenirea de urgia unui nou măcel mondial.

Consiliul Mondial al Păcii a invitat să participe la Congres toate organizațiile și mișcările, pe reprezentanții tuturor bărbaților și femeilor care sînt interesați în lichidarea situației primejdioase existente și care depun eforturi pentru înfăptuirea acestui țel măreț. Pînă acum o serie de organizații au răspuns apelului făcut. În multe țări, printre care Italia, Anglia, Finlanda Franța, Republica Democrată Germană, Argentina, Brazilia, Chile, Cuba, Mexic, India, Japonia, Indonezia, Australia, au avut loc Congrese naționale pentru dezarmare și pace, cu care prilej au fost alese delegațiile la Congresul mondial. Din datele existente pînă acum rezultă că la Moscova vor sosi peste 2.000 de delegați și oaspeți din diferite țări ale lumii, care, vor lua parte la lucrările Congresului.

Țelurile pe care și le propune acest for al popoarelor sînt sprijinite, de asemenea, cu căldură de numeroși fruntași ai vieții publice din diferite țări. De exemplu, cunoscutul filozof englez, Bertrand Russell a declarat:

— Vreau să particip la pregătirea Congresului, pentru că acesta va fi un congres al păcii, pentru că el este îndreptat împotriva intensificării încordării în relațiile dintre Răsărit și Apus. Salut orice încercare de a determina o micșorare a primejdiei exterminării generale, care ne amenință în orice ceas și în orice clipă...

Recent, savantul englez, răspunzînd atacurilor clicii conducătoare a partidului laburist care l-a amenințat că, dacă nu va renunța să sprijine congresul, va fi exclus din partid, și-a reafirmat adeziunea sa la ideile Congresului mondial pentru dezarmare generală și pace. El a subliniat, între altele, că „trebuie să ne întîlnim și să găsim o bază pentru colaborare."

În sprijinul Congresului s-au pronunțat savantul cu renume mondial Albert Schweitzer, care își desfășoară activitatea în Africa, canonicul Collins, lordul Boyd Orr și alți reprezentanți de frunte ai opiniei publice din multe țări.

Și pe măsură ce se apropie data ținerii Congresului se înmulțesc manifestările care reflectă intensitatea cu care popoarele se pregătesc să întîmpine această importantă reuniune mondială închinată păcii. În Austria, de exemplu, numeroși oameni, tineri și vîrstnici, de diferite categorii sociale, au răspuns cu însuflețire la ancheta organizată de comitetul austriac pentru pace, prin care se cere populației să-și exprime părerea cu privire la problemele pe care delegația austriacă urmează să le ridice la Congresul mondial de la Moscova. Delegații poporului austriac la Congres vor fi aleși în cadrul unei conferințe care va avea loc în luna iunie. Tot atunci va fi organizată o expoziție închinată păcii, care va fi purtată pe străzile Vienei de militanți ai mișcării pentru pace.

În toată lumea, pregătirea Congresului are loc în condițiile intensificării luptei pentru pace. În Italia, în Anglia, în Japonia, în India, ca și în alte țări au avut loc, în ultimele zile, numeroase manifestații pentru pace. În Japonia, de exemplu, s-a desfășurat o lună de acțiune împotriva bazelor americane, împotriva experiențelor atomice efectuate de Statele Unite și împotriva renașterii militarismului japonez. În India a fost organizată o săptămînă a dezarmării. Și s-ar putea da nesfîrșit de multe exemple care arată însuflețirea cu care popoarele se pregătesc să facă din Congresul de la Moscova o impunătoare tribună a voinței lor de pace, a hotărîrii lor de a bara calea războiului.

Cu vie bucurie, cu eforturi sporite consacrate păcii, întîmpină Congresul mondial popoarele țărilor socialiste. În U.R.S.S., țara gazdă a Congresului, au loc adunări și conferințe în care sînt dezbătute problemele ce vor fi abordate la Congres.

Însuflețite adunări și mitinguri au avut loc și în numeroase localități din țara noastră. Partizanii păcii din R. P. Romînă, întregul nostru popor, întîmpină Congresul pentru dezarmare generală și pace sporindu-și eforturile în munca lor pașnică și creatoare, aducîndu-și, și pe această cale, contribuția activă la cauza nobilă a păcii și prieteniei între popoare.

„Spania întreagă s-a redeșteptat la viață"

Începută de către minerii din Asturia, lupta grevistă care durează de aproape șapte săptămîni, a cuprins întreaga Spanie. Pornind la luptă împotriva retribuirii mizere și împotriva condițiilor de muncă extrem de grele, greviștii au formulat, în primul rînd, revendicări economice. Dar în condițiile regimului fascist, lupta economică a muncitorilor se transformă inevitabil în luptă pentru demnitatea omului, pentru democrație și libertate.

„Spania întreagă — scrie săptăminalul francez L'Express — s-a redeșteptat la viață". Cuvinte ca Asturia, Barcelona, Biscaya, Madrid au căpătat demult semnificația unor simboluri, ele confundîndu-se cu lozincile sub care manifestează oamenii muncii: „Asturia da — Franco nu!", „Democrație, libertate, Jos Franco!". Este limpede pentru oricine că lupta grevistă a oamenilor muncii spanioli căpătat un caracter politic tot mai pronunțat. Luptei duse de clasa muncitoare spaniolă i se alătură și alte pături de oameni ai muncii, îndeosebi intelectualitatea. Un mare număr de personalități de frunte ale culturii spaniole, printre care savanți și scriitori cu renume mondial ca Menendez Pidal, președintele Academiei de Lingvistică, scriitorii Jose Bergamin, Juan Antonio Zunzunegui și alții, au lansat un apel împotriva samavolniciei fasciste. Un grup de femei curajoase, alcătuit mai ales din reprezentante ale intelectualității, a organizat în centrul Madridului o demonstrație a tăcerii în semn de solidaritate cu greviștii. În același scop, studenții din Madrid și Barcelona au întreprins puternice acțiuni; într-o serie de regiuni ale Spaniei, țăranii adună alimente pentru greviști.

În Spania se formează condițiile pentru unirea tuturor forțelor antifasciste, la care cheamă neobosit Partidul Comunist.

După cum arată presa din ultimul timp, la Madrid a fost creat un Comitet central de grevă din care fac parte, printre alții, reprezentanți ai partidului comunist, ai partidului creștin democrat de stînga și ai Partidului Socialist Muncitoresc din Spania.

Mișcarea grevistă care continuă să cuprindă întreaga Spanie, constituie o puternică lovitură dată fascismului spaniol care a adus în țară mizerie și cruntă asuprire.

Prin asociațiile sportive din raionul Făurei

În fiecare duminică, terenurile de sport din satele și comunele raionului Făurei, însuflețite de entuziasmul suporterilor, sînt locul unor întreceri sportive pasionate.

La campionatul raional de fotbal sportul cel mai popular și aici, în mijlocul Bărăganului, participă 20 de asociații sportive sătești împărțite în trei serii. Cele mai bune echipe la ora actuală sînt cele ale colectiviștilor din Suțu, Jirlău și Găiseanca. Patru asociații sportive sătești din raion sînt antrenate în campionatul regional. Acestea sînt „Mecanizatorul" S. M. T. Făurei, „Tractorul"-Balta Albă, „Mecanizatorul"-S.M.T. Ianca și „Voința"-S.M.T. Rușețu. După cum se vede mecanizatorii de aici au făcut din fotbal o disciplină mai mult decît îndrăgită. Cu toate acestea majoritatea asociațiilor sportive din raionul Făurei desfășoară o activitate variată. La asociația sportivă „Mecanizatorul" S.M.T. Ianca, bunăoară, la jocurile echipei de fotbal înainte de meci și în pauze se organizează întreceri de atletism, demonstrații de volei și handbal. Și întrecerile cultural-sportive organizate destul de des ne arată că tinerilor colectiviști din raion le sînt dragi numeroase discipline sportive. De curînd, la un asemenea concurs ținut în comuna Ulmu s-au înregistrat circa 350 de participanți din comuna și satele învecinate. Sportivii au participat la întrecerea de ciclism, fotbal, handbal în 7 și volei.

Popicele au în satele raionului Făurei numeroși simpatizanți. Asociații sportive ca „Viticultorul" G.A.S. Filimon Sîrbu, „Progresul"-Roșiori, „Voința"-Cotu Ciorii, „Recolta"-Bălteni, au amenajat unele din cele mai bune piste din raion.

Cu o săptămînă în urmă, la faza raională a concursului republican de popice au participat alături de „Locomotiva C.F.R."-Făurei, cîștigătoarea locului I, echipele asociațiilor sportive sătești „Recolta"-Bălteni, „Voința"-Cotu Ciorii, „Recolta"-Plopu și „Spicul"-C. A. Rosetti. Un rezultat excelent a obținut la aceste întreceri colectivistul Constantin T. Constantin, de la „Recolta"-Bălteni care a realizat la 50 de lovituri plin — 232 puncte iar la 50 lovituri individual 99 puncte, îndeplinind astfel norma de clasificare la categoria a doua. Pe echipe „Recolta"-Bălteni a ocupat locul al doilea iar „Voința"-Cotu Ciorii locul al treilea.

Ciclismul, practicat de tot mai mulți tineri colectiviști, devine și el o disciplină nelipsită la întrecerile din cadrul duminicilor cultural-sportive. La faza regională a concursului de ciclism-biciclete de oraș — au concurat două tinere de la asociația sportivă „Spicul" — G.A.C. Bordei Verde și doi tineri de la „Voința"—Găiseanca. Fără îndoială că consiliul raional U.C.F.S. ar trebui să organizeze mai multe întreceri la această disciplină, să atragă tinerii colectiviști la practicarea ciclo-turismului, acțiune care în alte raioane din țară cunoaște un succes binemeritat.

O activitate sportivă bogată și continuă presupune o preocupare corespunzătoare pentru amenajarea de baze sportive simple. În această primăvară numeroase asociații și-au amenajat prin muncă voluntară terenuri noi de sport sau le-au completat și înfrumusețat pe cele existente. La Horia, Băile, Ianca, Ulmu și în special la Roșiori, membrii asociațiilor și ceilalți colectiviști au pus umărul la amenajarea unor atrăgătoare terenuri de sport.

O altă acțiune care preocupă în aceste zile Consiliul raional U.C.F.S. este organizarea unui curs de pregătire pentru instructori voluntari sportivi. La acest curs de 10 zile, la care va participa cîte un tînăr colectivist din fiecare asociație sportivă, se vor preda o seamă de cunoștințe folositoare teoretice și practice. Cu acest prilej viitorii instructori sportivi vor face cunoștință în mod amănunțit cu unele discipline sportive, regulamentul de joc, metodica educației fizice, igiena educației fizice etc.

Despre activitatea și problemele asociațiilor sportive din satele raionului Făurei se pot spune încă multe alte lucruri. În rîndurile de față am vrut să consemnăm doar unele probleme dintre cele mai actuale.

NOTE EXTERNE

DIN ORDINUL PREȘEDINTELUI

Președintele Kennedy a dat în ultimul timp încă un ordin: trimiterea de vase ale flotei americane spre coastele peninsulei Indochina, în vederea unei intervenții armate fățișe în Laos. Locul de debarcare: Tailanda, unde se găsesc alți 1.000 de soldați americani. Așadar, Tailanda, care are frontiere comune cu Laosul, a fost aleasă drept cap de pod pentru invadarea Laosului de către forțele armate ale Statelor Unite.

Ordinul președintelui vine după eșecul aventurii militare de la 5 mai a marionetelor Boun Oum și Fumi Nosavan în regiunea orașului laoțian Nam-Ta. Încercînd să treacă la ofensiva împotriva pozițiilor trupelor guvernului legal al Laosului și ale forțelor Patet-Lao, gruparea rebelilor formată din 6.000 de soldați, sub comanda unui colonel american și a altor 20 de ofițeri americani, a fost pusă pe fugă, părăsind orașul Nam-Ta care a fost eliberat de forțele patriotice. Aventura rebelilor pusă la cale de Washington, a constituit o violare grosolană a acordului cu privire la încetarea focului, în Laos, încheiat cu un an în urmă la Geneva. Trebuie reamintit că cercurile conducătoare de la Washington au fost de acord acum un an cu încetarea focului în Laos, sperînd că astfel vor reuși să impună în această țară un regim al marionetelor Boum Oum și Fumi Nosavan. Washingtonul urmărea deci ca, în urma tratativelor cu privire la constituirea unui guvern de coaliție în Laos, slugile imperialiștilor — rebelii Boun Oum și Fumi Nosavan — să pună mîna pe posturile cheie în acest guvern. Aceste uneltiri ale Washingtonului însă au rămas fără rezultat.

Înfrîngerea marionetelor din Laos a dus la supărarea Washingtonului, la ordinul președintelui Kennedy de a fi trimise spre coastele peninsulei Indochina, vase ale flotei a 7-a americane încărcate cu aproximativ 2.000 de soldați și ofițeri din infanteria-marină, precum și cu arme nucleare, în vederea unei intervenții armate fățișe în Laos.

Ordinul președintelui Kennedy constituie o nouă dovadă a vechii intenții a Statelor Unite de a transforma peninsula Indochina într-o bază americană în vederea luptei împotriva mișcării de eliberare națională a popoarelor din Asia de sud-est.

„ÎN SATELE STRATEGICE"

Printre „planurile" inițiate și puse în aplicare de „consilierii" americani care viermuiesc în Vietnamul de sud, face parte și „planul" creării așa-numitelor „sate strategice".

Ce sînt acestea? Pur și simplu adevărate lagăre de concentrare în care țăranii sud-vietnamezi sînt adunați cu sila și ținuți în permanență sub supravegherea jandarmilor clicei lui Ngo Din Diem. Nu e de mirare că chiar la cîmp în timpul muncii, țăranii au lîngă ei, santinelă.

Firește, „consilierii" știu bine — și în aceeași măsură și Ngo Din Diem — că țărănimea sud-vietnameză le poartă ură neîmpăcată, că această ură face ca răscoalele țărănești antidiemiste să se înmulțească. Una dintre acestea este și răscoala a 30.000 de țărani din „satele strategice" din provincia Din Tyong, care au distrus împrejurimile de sîrmă ghimpată. La fel au făcut și țăranii din „satele strategice" din provincia Mi Tho. Ei au distrus gardurile de sîrmă ghimpată din jurul satelor pe o distanță de 30 km.

În numeroase sate, țăranii sud-vietnamezi au organizat detașamente de autoapărare împotriva trupelor de pedepsire ale tiranului Ngo Din Diem — slugoi al imperialiștilor americani. Nu e lipsit de importanță faptul că un număr de ofițeri și soldați din armata sud-vietnameză refuză să execute măsurile de pedepsire a țăranilor. Pentru „vina" aceasta, anul trecut, într-o suburbie a Saigonului, au fost executați 11 ofițeri și 54 de soldați.

„Planurile" consilierilor americani care viermuiesc în Vietnamul de sud sînt departe de a-și fi atins scopul, și nu e departe ziua, cînd slugoii imperialiștilor vor trebui să răspundă cu vîrf și îndesat de chinurile la care au supus pe țăranii din „satele strategice", ca și pe toți ceilalți.

„CÎT MAI REPEDE POSIBIL"

Aceste vorbe aparțin unei căpetenii a armatei olandeze, care la 25 mai a declarat că în Irianul de vest au sosit la bordul unei nave militare de transport noi trupe olandeze — un efectiv de 865 oameni. După cum s-a specificat, aceste trupe vor fi trimise „cît mai repede posibil" în regiunile unde au loc lupte între partizani și colonialiștii olandezi.

În Irianul de vest, străvechi teritoriu al Indoneziei, a început să ardă cumplit pămîntul sub picioarele colonialiștilor. Gîndul că într-un viitor foarte apropiat vor fi alungați de acolo de unde jefuiesc imensele bogății: aur, fier, petrol, uraniu, metale neferoase..., năucește pe colonialiștii olandezi. De neliniște și îngrijorare sînt cuprinși și capitaliștii americani care au acaparat, în înțelegere cu cei olandezi, zăcăminte de petrol în Irianul de vest. Compania „Nederlandse Nieuwe Guinea Petroleum Maatschappei" bunăoară, a acaparat aproape toate aceste zăcăminte, 60 la sută din acțiunile ei aparținînd capitalului american. Lăsînd bogățiile Irianului de vest pradă capitalului american, colonialiștii olandezi speră că guvernul S.U.A. va acorda un puternic sprijin politicii de menținere a regimului colonial în Irianul de vest.

În ciuda oricăror planuri ale colonialiștilor olandezi, lupta pentru eliberarea Irianului de vest se întețește pe zi ce trece. „Guvernul și poporul Indoneziei — se spune în scrisoarea adresată de curînd de Subandrio, locțiitorul ministrului-prim și ministrul de Externe al Indoneziei, lui U Thant, secretarul general provizoriu al O.N.U. — vor continua lupta pînă la victoria finală".

RADU SANDU

„AGRICULTURA NOUĂ". Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București. Telefon: 17.60.10 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.